

காற்றுவளி

கலை இலக்கிய இதழ்

● ஐப்பசி - 2021

காற்று வெளி

கலை இலக்கிய இதழ்

ஐப்பசி - 2021

படைப்புக்களின் கருத்துக்களுக்கு
படைப்பாளர்களே பொறுப்பு.

ஆசிரியர் : சோபா

வடிவமைப்பு : நெகிழன், 7904748374

படைப்புகள்

அனுப்ப : R.Mahendran,
34 Redriffe Road, Plaistow,
London, e13 0JX, UK

மின்னஞ்சல் : neythal34@gmail.com
mahendran54@hotmail.com

காசோலைகள் : R.Mahendran எனும்
பெயருக்கு எழுதுங்கள்.

நன்றி : இணையம்

வணக்கம்,

ஐப்பசி மாத இதழுடன் சந்திக்கிறோம்.

படைப்பாளர்களின் ஒத்துழைப்பின்றி காற்று வெளியின் தொடர்வருகை சாத்தியமில்லை. சிற்றிதழ்களுக்கேயான அனைத்து நோவுகளும் காற்று வெளிக்கும் உண்டு. சந்தா பற்றிய அறிவிப்புக்களை காற்று வெளி அவ்வப்போது நினைவுபடுத்தினாலும் வாசகர்களின் மௌனம் தொடரவே செய்கிறது. பலநாடுகளின் பிரதிநிதிகளை நியமிப்பதின் மூலம் சர்வதேச இதழாக்கலாமே என்ற கருத்தும் வருகிறது. சிற்றிதழ்களுக்கிடையேயான பரஸ்பர தகவல் பரிமாற்றங்களை ஏற்படுத்தவே யாரும் முன்வராதபோது எதுவும் சாத்தியமில்லை என்றே நினைக்கிறோம். காற்று வெளி தனது வாழ்வியல் ஓட்டங்களுக்கிடையே தன் தடத்தையும் பதித்தே வந்துள்ளதை உணரும் வேளையில் இன்னும் தொடர்ச்சியான பயணத்திற்கு உழைக்கவேண்டுமாதலால் சிற்றிதழ் வெளியீட்டின் கசப்பான அனுபவங்களைக் கடந்தும் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. கவிதைகளைப் புறக்கணிக்கிறோமோ என்கிற பல கவிஞர்களின் கேள்விகளுக்காக கவிதைக்கான சிறப்பிதழ் ஒன்றையும் காற்று வெளி தரும்.

சிற்றிதழ்கள் & நூல்களுக்கான விளம்பரங்கள் இலவசமாகவே தரப்படும். இதழின் & நூலின் பிரதி அனுப்புதல் வேண்டும்.

நோய்களினதும், யுத்தங்களினதும் அச்சுறுத்தல் தொடர்கிறது. யாவரும் அமைதியாகவும், சமாதானத்துடனும் வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

நம்பிக்கையுடன்,
சோபா

இந்தியன் என்று சொல்லடா..!

● நௌஷாத் கான். லி

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் ரஹ்மத்துல்லாஹி பரக்காத்துஹு

வலைக்கும் ஸலாம் ரஹ்மத்துல்லாஹி பரக்காத்துஹு

சலீம் வேலை விஷயமா போனியே என்ன ஆச்சுப்பா ?

இங்கே எதுவும் ஒத்து வராது வாப்பா. லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல செலவு பண்ணி படிக்க வச்சிங்க ஆனா இங்கே வேலை கிடைக்குறது பெரிய பாடா இருக்குது. கவர்மெண்ட் வேலைக்கு முயற்சி செஞ்சா அந்த விண்ணப்பத்துக்கு இவ்வளவு பணம் கட்டு, இந்த அட்ரெஸ்க்கு இவ்வளவு

மணி ஆர்டர் அனுப்பு, சென்னைக்கு வந்து எக்ஸாம் எழுதுன்னு ரொம்ப படுத்துறாங்க வாப்பா. பேங்க் கிளார்க் போஸ்ட்டுக்கு எதுக்கு ஸ்போர்ட்ஸ்ல இருந்து கேள்வி. கீ போர்டில வேகமா டைப் பண்ண தெரியாதவன் எல்லாம் ஹையர் லெவல்ல ஆபிஸரா இருக்கான். கும்பகோணத்துல இருக்கிறவன் எதுக்கு ஒவ்வொரு தடவையும் சென்னை போய் எக்ஸாம் எழுதணும்.

சென்னை போறதுல என்னப்பா பிரச்சனை ?

சென்னை போறது எனக்கொன்னும் பிரச்சனை இல்லை வாப்பா. சென்னை போறதுக்கு பஸ்டிக்கெட், தங்குறதுக்கு லாட்ஜ் வாடகை, சாப்பாடுன்னு இதுவே பெரிய செலவை இழுத்து விட்டிடுது. ஊருக்கு ஊரு இன்ஜினியரிங் காலேஜ் கட்ட அனுமதி தந்த அரசுக்கு இந்த வேலை வாய்ப்பு எக்ஸாம்ம ஊருக்கு ஊரு வைக்க முடியாதா என்ன ?

இங்கேயே பொழைக்கலாம்னா ஒரு புரோட்டா மாஸ்டருக்கு கிடைக்க கூடிய சம்பளம் கூட படிச்ச எங்களுக்கு கிடைக்க மாட்டேங்குது. கவர்மெண்ட் வேலை தான் புளியங்கொம்பா இருக்கிதுன்னு பார்த்தா இந்த பிரைவேட் பேங்க்ல என் பேரை பார்த்தே ரிஜெக்ட் பண்ணாங்க வாப்பா.

அப்படியெல்லாம் இல்லாததும், பொல்லாததுமா கண், காது வச்சு பேச கூடாது சலீம்

நான் வேணும்னே பேசலை வாப்பா, என்னை பத்தி உங்களுக்கு தெரியும். நான் எந்த வேலைக்கு விண்ணப்பித்தாலும் என் நண்பர்களோடு சேர்த்து தான் விண்ணப்பிப்பேன். நம்ம ஊர்ல உள்ள அந்த புகழ் பெற்ற பிரைவேட் பேங்க் கிளார்க் போஸ்ட்டுக்கு போன வருஷம் நானும், சீனிவாசனும் சேர்ந்து தான் விண்ணப்பித்தோம் அவன் என்னை விட மார்க் கம்மி இருந்தும் கூட அவனுக்கு எக்ஸாம் எழுத கால் வந்தது, ஒரு வழியா அவன் எக்ஸாம் எழுதி வேலையும் வாங்கிட்டான். எனக்கு வேலை கிடைக்கலைன்னாலும் பரவாயில்லை அட்லீஸ்ட் எக்ஸாம் எழுதயாவது கூப்பிட்டு இருக்கலாம்.

சலீம் அந்த விஷயம் தவறுதலா கூட நடந்து இருக்கலாமலே

நீங்க வேற வாப்பா. இந்த வருஷமும் நானும், நம்ம காளிதாஸும் சேர்ந்து தான் விண்ணப்பித்தோம். இந்த வருஷமும் எனக்கு ஒரு போன் கால் கூட வரலை அவனுக்கு எக்ஸாம் எழுத லெட்டர் வந்திடுச்சு.

இங்க பாரு சலீம் பிடிச்சு பேங்க் வேலையை விட கிடைக்குற வேலையை செய்ப்பா

கிடைக்குற வேலையை செய்யறதுக்கு எதுக்குப்பா என்னை படிக்க வச்சீங்க. .

ஓரே குலம், ஓரே தெய்வம்ன்னு ஸ்கூல்ல சொல்லி கொடுத்தாங்க வாப்பா அதே மாதிரி எல்லோருமே ஓரே குலமா, எல்லோருக்குமே ஓரே தெய்வமா இருந்தா எப்படி இருக்கும்.

சலீம் எப்போதுமே உன்னால முடியாதுன்னு நினைக்காதப்பா, எப்போதுமே உயர்வா நினை, உன்னால முடியும்ன்னு நம்பு. நாம்மதான் மதம், கடவுள்ன்னு வேற, வேறன்னு நினைச்சுக்கிட்டு இருக்கோம். அது எல்லாம் தப்புப்பா நாம்ம என்ன தான் கடவுளை வேறு, வேறு பெயர்ல அழைச்சுக்கிட்டு இருந்தாலும் எல்லோரும் ஒண்ணுதான்ப்பா. உண்மையான பக்தி இருந்தா போதும், நீ எந்த கடவுளை வணங்கினாலும் சரி உன் வேண்டுகலை அந்த கடவுள் ஏற்றுக்கொள்வான்.

நீங்க சொல்லுறது சரி தான் வாப்பா ஆனா எல்லோரும் உங்களை மாதிரி எல்லோரையும் ஒண்ணா பார்க்கிறது இல்லை. இந்த மதம், சாதின்னு எல்லா சாக்கடையும் இன்னமும் சில பேர் மனசுக்குள்ள இன்னமும் நாற்றம் எடுக்கிற கூவ ஆறாய் ஓடிக்கிட்டே தான் இருக்கு. இங்கே தன் மதம், சாதி தான் பெரிது, தங்களுடைய கடவுள் தான் பெரிதுன்னு நினைக்குற வரைக்கும் எதுவுமே மாறாது. மனுஷனை மனுஷனா மதிக்கணும், பார்க்கணும் அப்ப தான் இது உண்மையிலேயே மதச் சார்பற்ற நாடு.

டே சலீம் ஒருத்தங்க, ரெண்டு பெரு செய்யுற தப்பால ஓட்டு மொத்த இந்தியாவையும் குறை கூறுறது எந்த விதத்துல நியாயம். இப்பவும் சுனாமி, வெள்ளம்னு நாம்ம இயற்கை சீற்றங்களை சந்திக்கும் போதெல்லாம் நமக்குள்ள மதம் மறந்து மனித நேயம் தான் எட்டி பார்க்குது. ஒருத்தங்க ஆபத்தான நிலைமையில இருக்கும் போது மதம் பார்த்தா இரத்தம் கொடுக்குறோம். இங்கே அரசியல்வாதிகள் அரசியல் செய்வதற்கு மதம், சாதி தேவைப்படுத்து சலீம். உன்னை மாதிரி உள்ள இளைய தலைமுறையினர் அடிப்படை வாதிங்க பின்னாடியும், அரசியல்வாதிங்க பின்னாடியும் போவாம இருந்தா எல்லாமும் ஒரு நாள் சரியாகும்.

வாப்பா நீங்க சொல்லுறது எல்லாமும் சரி தான். ஆனா நாம்ம வாழுறதுக்கு பணம் அவசியம், உங்க பொண்ணு அதான் என் அக்கா ஜீனத் கல்யாணத்துக்கு பணம் அவசியம் அதான் இங்கே இருந்தா எதுவும் மாறாதுன்னு வெளிநாடு போவணும்னு முடிவு பண்ணிட்டேன். அதான் அபுதாபி போவ டிராவல்ஸ் தாஹிர் அண்ணாவுக்கு பணம் கட்டிட்டேன். இன்னும் ரெண்டு வருஷத்துல நம்ம குடும்ப நிலைமை மாறும் வாப்பா.

உன் அம்மா உயிரோட இருந்திருந்தா உன்னை வெளிநாடு போவ விட்டிருக்க மாட்டாப்பா.

ஏன் வாப்பா உங்க கால் மட்டும் இருந்திருந்தா நீங்களும் தான் என்னை வெளிநாட்டுக்கு விட்டிருக்க மாட்டீங்க. இந்த நாட்டுக்காக எல்லையில் உழைச்சீங்க, இந்த நாட்டுக்காக போர்ல உங்க கால்களையும் இழந்தீங்க. இந்த நாட்டுக்காக உழைத்த இராணுவ வீரர்களின் குடும்பத்தை பத்தி இந்த அரசியல்வாதிக்கும், அரசுக்கும் என்ன கவலை இருக்க போகிறது வாப்பா.

இப்படியெல்லாம் பேசாதே. இந்த நாட்டுக்காக என் கால்களை மட்டுமல்ல என் உயிரையையும் தருவேன். எல்லாம் ஒரு நாள் மாறும் சலீம். உன்னோட காலத்தோட இந்த நிலைமை எல்லாம் மாறும். எல்லாம் வல்ல ரப் எல்லாவற்றையும் மாற்றுவான்.

சலீம் நல்லபடியா வெளிநாடு போய், நல்ல விதமா சம்பாதிச்சிட்டு உங்க அக்கா ஜீனத் கல்யாணம் முடிஞ்சதும் ஊரோட வந்து செட்டில் ஆயிடு. அதுக்கப்புறம் அங்க போய் கஷ்டப்படணும்ன்னு உனக்கு தலை எழுத்தா என்ன ?

சலீம் அடுத்த மாசம் ஒண்ணாம் தேதி டிக்கெட் போடுப்பா

ஏன் வாப்பா ?

உன் நண்பன் பூபதியின் அக்கா சுந்தரி நிறைமாசமா இருக்கா, அந்த பொண்ணு புருசனும் விபத்துல இறந்திட்டான், பூபதியும் மலேசியா போயிட்டான். அப்பா, அம்மா இல்லாத பொண்ணுப்பா அதான் உன் நண்பன் சுந்தரிய ஆஸ்ப்பிட்டல்ல பிரசவத்துக்காக நம்மளை சேர்க்க சொல்லி இருக்கான், அதனால பிரசவம் முடிஞ்ச நீ அபுதாபி போனா போதும்.

சரி வாப்பா. .

சில தினங்களுக்கு பிறகு

சுந்தரிக்கு பிரசவ வலி வரவும் சலீம் மருத்துவமனைக்கு அழைத்து சென்றான். போகும் வழியில் வடநாட்டு மந்திரி ஒருவர் வர இருந்ததால் சாலையில் வண்டிகள் முழுதும் ஸ்தம்பித்து போனது. அவளுக்கு பிரசவவலி அதிகம் வரவும் வேறு வழியில்லாமல் சுந்தரியை கையில் தூக்கி கொண்டு சென்றான். அவள் வலியால் அலறித்துடித்தாள். வேக வேகமாக தூக்கி சென்றான். ஒரு கிலோ மீட்டர் தூக்கி சென்றிருப்பான். மருத்துவமனை அருகில் இருந்ததால் அவளுக்கு எந்த அசம்பாவிதமும் ஏற்படவில்லை. கடவுள் புண்ணியத்தால் நல்ல படியாக மருத்துவமனையில் சேர்த்து விட்டான்.

சுந்தரிக்கு டாக்டர்கள் பரிந்துரைத்த மருந்துகள் வாங்க மெடிக்கல் ஷாப் செல்லும் வழியில்.

இங்க பாருடா வட நாடு மாதிரி நாம்ம செய்யுற சம்பவத்தால் இங்க இவனுங்க அடிச்சுக்கிட்டு சாவணும். இந்த சைடு நூறு பேரு சாவுறான்னா அந்த சைடு லட்சம் பேரு சாவணும். செய்யுறது நாம்ம ஆனா கெட்ட பேரு அவனுங்களுக்கு விழணும். முன்ன மாதிரியெல்லாம் இல்லப்பா, இப்ப அவனுங்கரும் படிக்க ஆரம்பிச்சிட்டானுங்க, முன்ன மாதிரி எல்லாம் வெடுக், வெடுக்கெல்லாம் கோபப்படுறது இல்லை எதுவா இருந்தாலும் சட்ட ரீதியா, அறிவு பூர்வமா அணுகுறானுங்க.

இந்த சம்பவத்துக்கு அப்புறம் நம்ம ஆளுங்க கொஞ்ச பேரை விட்டு வன்முறையை தூண்ட சொல்லு, அவனுங்க மகூதியை ரெண்டு, மூன்றை இடிக்க சொல்லு. முடிஞ்சா அவனுங்க நபியை பத்தியும், அல்லாஹ்வையும் பத்தியும் திட்ட சொல்லு.

நான் சொன்ன மாதிரி செய், அவனுங்க ஆளுங்க ஒரு சில பேரு கோபத்துல கண், மண் தெரியாம ஆடுவானுங்க, கொஞ்சம் வன்முறையிலும் ஈடுபடுவானுங்க. அவனுங்க செய்யுறதை வீடியோ எடுத்து மீடியா மூலமா பெரிதாக்கி அவனுங்க சமூகத்தையே நாசம் ஆக்கிடலாம்.

அவனுங்க பிரச்சனை பண்ணலைன்னா என்ன பண்ணுறது.

நம்ம ஆளுங்க ஒரு பத்து பேருக்கு தொப்பி போட்டு விட்டு பிரச்சனை பண்ணுடா

அண்ணே இருந்தாலும் பிரச்சனை பண்ணுறதுக்கு நம்ம கோயிலேயே வெடிகுண்டு வைக்கணுமா என்ன ?

நாம்ம என்ன பண்ணுறதுடா, அடுத்த தடவை வட நாடு மாதிரி இங்கயும் ஆட்சியை பிடிக்குறதுக்கு நம்ம மந்திரி ஜீ கொடுத்த ஐடியா டா. .இப்படி பிரச்சனை பண்ணி தாண்டா அங்கே எல்லாம் ஆட்சியை பிடிச்சு இருக்காங்கா.

இப்படி செஞ்சா தான் நம்ம மக்களும் எந்த கேள்வியும் கேட்காம மதத்தை வச்ச நம்ம கட்சிக்கு ஓட்டு போடுவானுங்க.

இந்த மதமும், சாதியும் இருக்குற வரைக்கும் நம்ம ஜீ அமெரிக்காவுல கூட ஜனாதிபதி ஆவார்டா.

இன்னைக்கு டிசம்பர் ஆறு, இன்னைக்கு நாம்ம சம்பவம் செஞ்சோம்னா கண்டிப்பா பழி அவனுங்க மேல தான் விழும் என்றான் ஒருவன்.

அங்கு நடந்தவற்றை எல்லாவற்றையும் ஒளிந்திருந்து கேட்டு விட்டு ஒரு வழியாய் மருந்தை வாங்கி கொண்டு மருத்துவமனைக்கு சென்றான். சுந்தரிக்கு இப்போது வலி குறைந்திருந்தது. மருந்தை டாக்டரிடம் கொடுத்து விட்டு சுந்தரியிடம் நடந்தவற்றை சொல்லி விட்டு, அவள் பிரசவத்துக்கு வாப்பா கொடுத்த பணத்தை மருத்துவமனை கேஷ் கவுண்டரில் செலுத்தி விட்டு நேராய் கோயிலுக்கு சென்றான்.

கோயிலை சுற்றும், முற்றும் பார்த்தான். வெடிகுண்டை எங்கு வைத்திருப்பார்கள் என்று யோசித்தான். யாரும் பார்க்காதவாறு ஒவ்வொரு இடத்தையும் பார்த்தான். நேரம் வேறு சென்று கொண்டிருந்தது. அன்று பகவானுக்கு தீப ஆராதனை என்பதால் கூட்டம் வேறு அதிகமாக இருந்தது.

யா அல்லாஹ் உன் மக்களுக்கு என்ன சோதனை என்று உள்ளம் வருந்தினான். அப்போது ஜகஜோதியாய் காட்சியளித்த பகவானை கண்டான். அப்போது அர்ச்சகர்கள் பகவானுக்கு தீப ஆராதனை காட்டினார்கள். பகவானின் கண்கள் கோயில் கதவை காண்பது போலவே அவனுக்கு தோன்றியது.

நேராக ஓடிச் சென்று கதவின் பின்புறம் பார்த்தான். அவன் உள்ளுணர்வும், பகவானின் பார்வையின் மொழியும் சொன்னது போலவே வெடிகுண்டு அங்கு தான் இருந்தது. வெடிகுண்டில் டைமர் செட் பண்ணி வேறு இருந்தது. வெடிப்பதற்கு ஐந்து நிமிடங்கள் மட்டுமே பாக்கி இருந்தது.

வெடிகுண்டை தூக்கிகொண்டு கோயிலுக்கு வெளியே ஓடினான். கோயிலை விட்டு வெகுதூரம் ஓடி வந்து இருப்பான் தூக்கி எறிவதற்கு அருகே எந்த நீர் நிலையும் இல்லை. ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத இடத்தை நோக்கி ஓடினான், போகும் வழியில் ஒரு நிமிஷத்துக்கு முன்னதாகவே வெடிக்குண்டு வெடித்து சிதறியது. சிதறியது வெடிகுண்டு மட்டுமல்ல சலீமின் உடலும் தான். எந்த உயிருக்கும் தீங்கு இழைக்காதவனின் உயிர் அந்த புனிதமான கடவுளின் திருவடியை சென்றடைந்தது.

மறுநாள்.

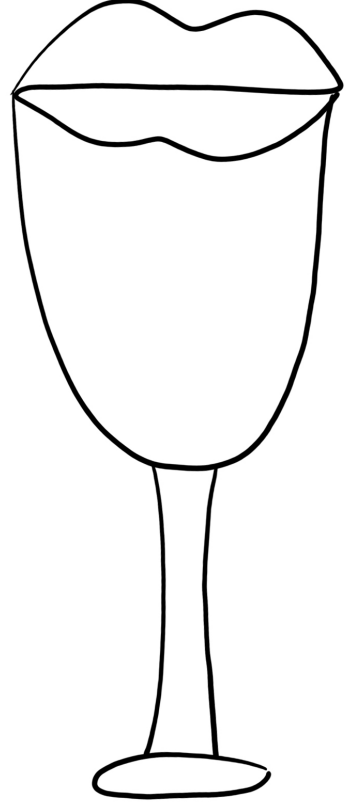
கோயிலுக்குள் வெடிக்குண்டு வைக்க முயன்ற முஸ்லீம் தீவிரவாதி சலீம் வெடிகுண்டில் ஏற்பட்ட கோளாறால் கோயிலுக்கு அருகே உள்ள சாலை வழியிலேயே வெடிகுண்டு வெடித்து உயிரிழந்தான். சாலையில் யாருமில்லாதால் பொது மக்களுக்கு எந்த வித சேதமும் ஏற்பட வில்லை. சலீமுக்கு பின்னாடி எந்த தீவிரவாதி அமைப்பு உள்ளது என காவல் துறை தீவிரமாக விசாரித்து வருகிறது. சலீமின் தந்தை இந்திய நாட்டின் முன்னாள் இராணுவவீரர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரசவத்துக்கு பிறகு சுந்தரி அங்கு நடந்தவற்றை எல்லோரிடமும் சொன்னாள். அந்த தெருமக்கள் எல்லோரும் நம்பினார்கள். ஆனால் சுந்தரி சொன்ன விஷயம் எந்த மீடியாவிலும் துளி செய்தியாய் கூட வரவில்லை. தனக்கு பிறந்த மகனுக்கு சுந்தரி சலீம் என பெயரிட்டாள்.

மதம் நம்மை மிருகமாக்கும்.

மனிதம் நம்மை மனிதனாக்கும் !

பாரியன்பன் நாகராஜன் - கவிதைகள்

வானவில்லை
பார்க்க வேண்டுமென
அடம் பிடிக்கிறார்கள்
நகரத்திலிருந்து
எங்கள் ஊருக்கு வந்திருக்கும்
உறவுக்காரப் பிள்ளைகள்.
மழை வருவதற்கான
அறிகுறிகள் எதுவும்
தென்படவில்லை.
வெறிச்சோடி
கிடக்கிறது வானம்.
நீ வந்து போனால்
அவர்களுக்கு
ஒன்றுக்கு ரெண்டென
காட்டிடுவேன் வானவில்லை.

◎

விடியலைப் பற்றி
கவிதையில் சொல்ல மறந்ததை
எல்லாம் அழகாகய்ச்
செல்லிக் கொண்டிருக்கிறது
ஆகாயத்தில் இயற்கை.

◎

எவ்வளவு கேட்டும் கெஞ்சியும்;
என்னை வெறுப்பதற்கான
காரணத்தை; என்னிடம்
நான் சொல்லவேயில்லை.

◎

கரைவரும் அலைகளில்
தெரியவில்லை
நடுக்கடலின் நீர்.

◎

இதழ்க் கோப்பையில்
வழிய வழியத் தருகிறாள்
முதன்முதலாக
மதுவாகிறது முத்தம்.

◎

பூவின் மடியை விட்டு
எழாதபடி வண்டுகளுக்கு
வசியம் வைக்கிறது
செடிகள்.

◎

கவிதைகளெனும்
மருந்து மாத்திரைகளால்
உங்கள் துயரங்களைப் போக்கும்
மருத்துவக் கவிஞன் நான்.

◎

பூப்போல்
சிரிக்கிறது

பூ.

◎

நீ அன்பைக் கொண்டு வா
நான் இதயத்தைத் தருகிறேன்.
இவை இரண்டும்
அழகானக் காதலைச் செய்து
தரட்டும் நமக்கு.

◎

எதிர்வீட்டு ரோஜாச் செடியில்
புதிதாய்ப் பூத்திருக்கும்
பூவிற்கு புன்னகைத்தவர்களில்
உங்களைப்போல் நானும் ஒருவன்.

◎

கானகம் சென்று திரும்பிய
பறவையின் எச்சம்
புனிதமாக்கியது பூமியை...!

◎

வீரன் வாளெடுத்து வீச
விழியெடுத்து
வீசுகிறாள் தாரகை.

◎

மௌனமும் சலசலப்பு
மோதியதில்
பெருங்கலவரம்.

◎

தலைக்கனம் உள்ளவன்
தலைவனாகட்டும்; மக்கள் நலம்
கருதுபவன் அரசாளட்டும்.

◎

நான் தொலைத்த
கவிதைகளைச் சுலபமாய்க்
கண்டெடுத்து விட்டீர்கள்.
நீங்கள் தொலைத்த கவிதைகளின்
அடையாளங்களைச் சொல்லுங்கள்.
கண்டெடுக்க ஏதுவாய்
இருக்கும் எனக்கு.

◎

குறுத்தோலையே
நகைக்காதே வருந்து
நாளைக்கு நீ பழுத்த ஓலை.

◎

பொத்தல் கூரையென்றும்
பாராமல் முத்தமிடுகிறது
நிலா.

பூச்செடிகளை மட்டுமே
வளர்த்து பழகிய என்னை
மரம் வளர்க்க கட்டளையிடுகிறாய்
பூனைகளை வளர்ப்பவனை
யானைகளை வளர்க்கச் சொல்வது போல்,
சிறுகுடமொன்றில் தண்ணீர்
சேகரித்த நான்
இப்பொழுது பெரும்குடமொன்றில் தண்ணீர் சேகரிக்கிறேன்,
ஊற்றிய சிறிது நேரத்தில்
எல்லாவற்றையும் குடித்துவிட்டு மீண்டும் மீண்டும் தண்ணீர் கேட்கும்
மரத்திற்காய் மீண்டும் மீண்டும் தண்ணீர் குழாய்களை நோக்கிப்பயணிக்கிறேன்...
அவசர பயணமாய் வெளியூர்
செல்லும் நாட்களெல்லாம்
அவசர அவசரமாய் தொலைந்து போகிறது அமைதி,
இப்போது
உறுதியாய் என்னால் மரம்
வளர்க்க முடியாதென சொல்ல
விரைகிறேன்...
நீ உருவாக்கிய பெரும் காடொன்றிலிருந்து திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறாய்..
ஒரு புன்னகையோடு!

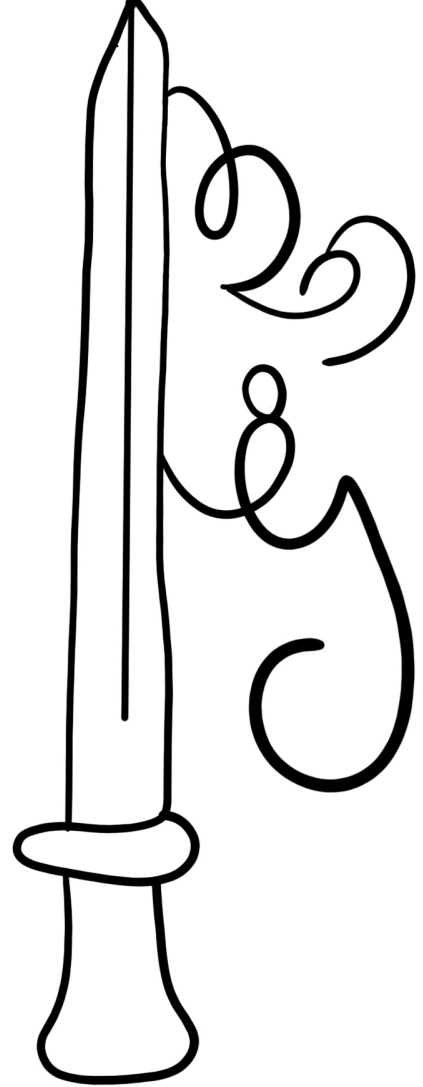
● காசிநாதன் சுதா, சிங்கப்பூர்

மனம் குரங்காய் தாவிக்கொண்டே இருக்கிறது
பார்க்கும் எல்லாவற்றையும்
தனதாக்கி கொள்ளவே துடிக்கிறது.
அடுத்தவர்களை பற்றிய அக்கறை ஒருபோதும் இருப்பதே இல்லை
சுயநலவாதியாய் இருப்பதில் ஒரு வித சந்தோசம் கொள்கிறது
பிறர் மீது குற்றம் சுமத்தி அவர்கள் படும் வேதனையை கண்டு
ரசிக்கிறது
பொறுப்பற்ற செயலால் மற்றவரை காயப்படுத்தி வீர செருக்கு காட்டுகிறது

சொல்லின் செயல்

வாள் முனை கூரெனும் சொல் கொண்டு
வாடிய முகமலரும் கூட மாறும் பூச்செண்டு
நா சுவை பேசும் வார்த்தை சென்று
நெஞ்செல்லாம் வடுபடும் ஊசி போன்று
இச்செயல் அனைத்தையும் கண்டு
சொல்லை குறை கூறும் மானிடர் உண்டு
நன்மை தீமை என்பது சொல்லுக்கு அன்று
கூறிய நாவும் வெளிச்சொன்ன மனமும் ஒன்று
குறை என்பது மட்டும் சொல்லினை கொண்டு
சொல்லின் செயலோ விசுவாசம் என்ற ஒன்று
எஜமான் நினைக்க குரலாய் ஒலிக்கும் துனை நின்று
இதில் நன்மை தீமைக்கு பொறுப்பு அதுவன்று
பொய்யும் மெய்யும் ஒலித்தவர் முறையே
சொல் குறித்து இதில் என்ன குறையோ??
அம்பு எய்தவர் நினைத்த இலக்கை அடையும்
சொல்லும் சொல்பவர் தரும் பானியில் நடக்கும்

ஒலித்தலும் கேட்டலும் நல்லவை எனில்
சொல்லின் செயல் நன்மை இன்றி தீமை இழல்.

ஓளியும் இருளும் பின்னப்பட்டதுதான் வாழ்வு

நாம் எதிர் பார்ப்பது போன்று
ஒரு போதும் கச்சிதமாக
அமைவதில்லை வாழ்வு

வகுக்கும் வியூகங்கள்
சாத்தியமற்று போகும் பட்சத்தில்
சிறு உறுத்தலுமின்றி
கள்ளச் சாட்டுகளை அவிழ்த்து
காலத்தின் மீது பழி போட்டு
தப்பிக்க முனைகிறோம்

சிலர் நமக்கு வாய்த்த வாழ்க்கை
இதுதானென்று அனுசரித்து
வாழ்ந்து தொலைக்கிறோம்

ஓளியும் இருளும் பின்னப்பட்ட
கலவைதான் வாழ்க்கை

காலம் ஆக்கிரமித்திருக்கும்
நின் வாழ்வின் இருளை
நிச்சயம் ஒளி வாசிக்குமென்ற
திடமான நம்பிக்கையில் போராடு

அதோ நின் அடர்ந்த இரவை
வாசித்துப் பறக்கும்
மின்மினிகளின் கண்களில் மின்னுகிறது வாழ்வின் பேரொளி

மௌனத்தின் சப்தம்!

வாய்வாசல் அடைத்திருக்கையில்
வெளியேறத் தவித்து
மனக்குகைச் சுவரெங்கும்
எதிரொலிக்கின்றன
மௌனத்தின் சப்தங்கள்!

வார்த்தைப்பிரசவத்தை
தள்ளிப் போடும் மௌனங்கள்
வலிமிகுந்தவை

மௌனத்தின் சப்தங்கள்
எத்தனை! எத்தனை!

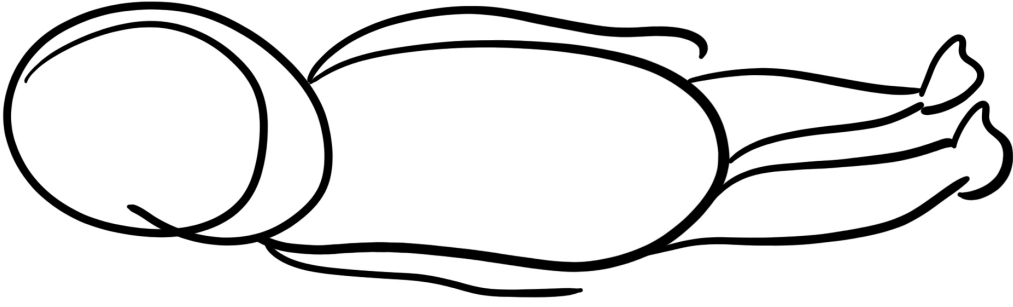
குழந்தையின் மௌனத்தில்
பாலுறுஞ்சும் சப்தம்!
மாணாக்கர்களின் மௌனத்தில்
சேட்டைகளின் சப்தம்!
பருவப் பெண்ணின் மௌனத்தில்
காதலில் சப்தம்!
கணவனின் மௌனத்தில்
கள்ளத்தின் சப்தம்!
மனைவியின் மௌனத்தில்
பாத்திரங்களின் சப்தம்!
இணையின் மௌனத்தில்
விரக்தியின் சப்தம்!
அப்பாவின் மௌனத்தில்
வலிகளின் சப்தம்!
அம்மாவின் மௌனத்தில்
ஆழ்கடல் சப்தம்!
ஞானியின் மௌனத்தில்
இறை சப்தம்!
அகதிகளின் மௌனத்தில்
இரணங்களின் சப்தம்!
கையேந்துபவரின் மௌனத்தில்

இயலாமையின் சப்தம்!
நட்பின் மௌனத்தில்
பிரிவின் சப்தம்!
அரசின் மௌனத்தில்
போராட்ட சப்தம்!
எதிர்கட்சிகளின் மௌனத்தில்
காசுகளின் சப்தம்!

சூழ்நிலைகள் தீர்மானிக்கின்றன
மௌனத்தின் டெசிபல் அளவுகளை...

மௌனம்
சில சமயம்
இசையாக வடியும்
பல சமயம்
ஓசையாக வெடிக்கும்

ஓவ்வொரு.....
மௌனத்திற்குப் பின்பும்
ஓராயிரம்
குதிரைக் குளம்பொலியோசைகள்!

குற்றமும் தண்டனையும்

● சரஸ்வதி ராசேந்திரன்

கோமதிக்கு மனநிம்மதி அறவே போய்விட்டது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இரவு தூங்குவதும் குறைந்திருந்தது எத்தனை முயன்றும் தூக்கம் வர மறுத்தது எப்படி வரும் ? ஒரேமகள். அவள் வாழ்க்கையில் இப்படியொரு சம்பவம் என்றால் அவள் கதி. அதை தவிர்க்க முயன்றாலும் நினைவு என்னவோ அதிலேயே

போய்க் குவிந்தது ஜீரணித்துக் கொள்ளாமலும் அங்கீகரித்துக்கொள்ள முடியாததுமான உண்மையாகவும் இருந்தது. இந்த உண்மையை மகள் அகிலா எப்படித் தாங்கிக் கொள்ளப் போகிறாளோ என்று பயமாகவும் இருந்தது

அகிலாவுக்கும் இப்படியொரு பிடிவாதம் வேண்டியதில்லை

“அம்மா ஏன் ஒரு மாதிரியா இருக்கே உடல் நிலை சரியில்லையா”

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை நான் நல்லாத்தான் இருக்கேன் ”

“இல்லேம்மா ஒருவாரமா நீ எதையோ நினைத்து அல்லல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் உன்முகமே காட்டிக்கொடுக்கிறதே.சும்மா சொல்லுமா என்ன விஷயம் ?”

“கொஞ்சம் டயர்டா இருக்கு வேறொண்ணுல்லை இரவெல்லாம் தூக்கமில்லை கண்ட கண்ட கனவு அதான் நீ போய் சாப்பிட்டுப்படு.பேத்திக்கும் சாப்பாடு போட்டு படுக்க வை கொஞ்சம் படுத்து எழுந்தால் சரியாகிடும் ”

தோழி வனஜா கோவிலில் சொன்னது உண்மையாக இருக்குமா? இல்லை மகள் வாழ்க்கையைப்பார்த்து பொறாமையால் சொல்லியிருப்பாளோ? விரும்புவதை அப்படியே நம்புவதும் விரும்பாததையும் பிடிக்காததையும் நம்ப மறுப்பதும் மனித இயல்போ ?

அவசரப்பட்டு மகளிடம் சொல்லி. ஹூம் மெதுவா சொல்லணும். யோசித்து யோசித்து அன்று அகிலாவிடம் பேச்சுக்கொடுத்தாள்

“ஏன் அகிலா உங்க வீட்டுக்கார் பூர்வீகம் மதுரைதானே ?”

“ஆமாம்மா ஏன் திடீரென்று கேட்கிறே ? ”

“இல்லே வனஜா சொன்னாள் அதான் கேட்டேன் அவர் அனாதைன்னு நீ சொன்னதா ஞாபகம் ”

“அம்மா உனக்கு இன்னைக்கு என்னாச்சு சம்பந்தமில்லாம ஏதேதோ கேட்கிறே ?”

“ஆமாடி அன்னைக்கு என்ன நீ பேச விடாம பிடிவாதமா பேசினே ஆனால் இன்னைக்கு ஒரு உண்மையைச் சொல்றேன் கேளு என் மாப்பிள்ளைக்கு ஏற்கெனவே கல்யாணம் ஆகி ஒரு பெண் குழந்தையும் இருக்காம் “

” நோ இதை நான் நம்ப மாட்டேன் யாரோ புரளியை கிளப்பறாங்க. அதைகேட்டுட்டு வந்து கேட்கிறியே நியாயமா?”

“ நானும் நம்பமுடியாமலும் ஜீரணிக்கமுடியாமலும் தாண்டி

ஒருவாரமா தவிச்சுட்டு இருக்கேன் உண்மைதாண்டி அந்த முதல் மனைவியின் போட்டோ இதுதான் பாரு நீயும் ”

வனஜா கொடுத்த போட்டோவைக் காட்டியதும் இருக்காது அம்மா இருக்கவும் முடியாது வசதி வாய்ப்பு இருக்கு என்று தெரிந்ததும் நடிகர் தனுஷை தன் மகன்னு ஒருத்தர் சொல்லிக்கிட்டுத்திரிந்தாரே

அதேமாதிரிதான் இதுவும் நீ நம்பாதே அம்மா ” சொல்லி விட்டாளே தவிர அவள் மனதும் கவலையில் ஆழ்ந்தது

இது உண்மையா இருக்கக் கூடாதே புலம்பியது மனம் இதை எப்படியாவது விசாரிக்கணும் அவர் உண்மை பேசுவாரா ? இல்லை முழு பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பாரா

?மனஅமைதி போயிற்று அவளுக்கும் ஒருவாரம் பித்துப் பிடித்ததுபோல் இருந்ததுஇப்படியே தவித்துக்கொண்டிருப்பதில் பலனில்லை உடைத்துக் கேட்டுவிட வேண்டியதுதான் கேட்டபிறகு உண்மை என்று சொன்னால் அடுத்தது தன் நிலை என்ன? இருதலைக்கொள்ளியாய் தவித்தாள் அவளோ ஒன்றும் அறியாத பச்சைப்பிள்ளையாய் பவனி வந்தான்

“ஏங்க இந்த படத்தைப் பாருங்க இவங்களை உங்களுக்குத் தெரியுமா”

ஒரு கணம் திடுக்கிட்டான் மறுகணம்” என்ன விளையாடுறியா.எவள் படத்தையோ காட்டி யாருன்னு கேட்டு கிண்டலா ?”

“இந்தப் பெண்ணை சத்தியமா உங்களுக்கு தெரியாது அப்படித்தானே”

“ உனக்குத் தெரிந்தவளா நான் பார்த்ததே இல்லையே “

“எங்க அம்மாவோட தோழி பார்த்திருக்காங்க அவள் பேரு கனகா அவளுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை இருக்கு அது அப்பாபேர் கேசவனாம் “

மிரண்டான் கேசவன் இதெல்லாம் இவளுக்கு யார் சொன்னது /

“ஏன் பேசாம இருக்கீங்க ?”

சமாளித்து உனக்கென்ன பைத்தியமா எவளோ ஏதோ சொன்னாங்கன்னு கட்டின புருஷன் கிட்டே இப்படி கேட்க வெட்கமாயில்லே ”

“ போது உங்க நடிப்பு அகத்தின் அழகு முகத்திலே பார்த்துட்டேன் ஏன் ஏன் இதை என்கிட்டே மறைச்சீங்க நல்லவனைப்போல் நடிச்சு என் வாழ்க்கையை கெடுத்தீங்க ? அனாதைன்னு பொய் சொல்லி சே உங்களைப்போல ஆண்களுக்கு மனசாட்சியே கிடையாதா தாலி கட்டினவளையே தூக்கி எறிஞ்சிட்டு, , ஏன் இப்படி செஞ்சீங்க”

“அவளோட வாழ பிடிக்கலே ?”

“ ஒரு பெண்ணையும் பெத்துட்டு அவளோட வாழ பிடிக்கலைன்னு என்னை ஏமாற்றி எனக்கும் ஒரு பெண்ணை கொடுத்துட்டு பிடிக்கலைன்னு வேறு பெண் தேடுவீர்களோ ? விடுவேனா “

“ஆண்கள் என்றால் அப்படித்தான் அதற்கு இப்ப என்ன செய்யணும்னு சொல்றே என்னோட வாழ முடிஞ்சா வாழு இல்லேன்னா உன் பாதையைப் பார்த்துப்போ “

திமிராக சொல்லிவிட்டு வெளியேறினான்.அழுதாள் அடுத்து என்ன செய்வது என்று யோசித்தாள்

“அம்மா என்னை மன்னிச்சுடு நீ எத்தனையோ சொன்னாய் இது நானாக எடுத்த முடிவு என் வினையை அனுபவித்துத்தான் ஆகணும் என் மகளின் எதிர்காலம் ?”

“இதையெல்லாம் நீ யோசிக்கிறே அவனை முதல் திருமணம் செய்து கொண்டவள் நிலைமை என்ன உனக்காகவாவது ஒருஅரசாங்க வேலை இருக்கிறது அந்த பெண் படிக்காதவள்.கோவிலில் கூட்டிப்பெருக்கி வயிறு வளர்க்கிறாளாம் அவள் மகளை வைத்துக்கொண்டு பாதுகாப்பில்லாமல் பாவம் உனக்கு நான் இருக்கிறேன்.அவளுக்கு யாருமே இல்லையாம் நல்லா யோசித்து முடிவு எடு வசதி இருந்தால் இன்னேரம் உன்மேல் கேஸ் போட்டிருப்பாள் உன்வேலையும் காலி

வாழ்க்கையும் காலி வேண்டாம் அந்த பாவம் நமக்கு அப்புறம் உன்னிஷ்டம் இதில் குற்றவாளி அவன் மட்டுமில்லை நீயும்தான் முதல் மனைவி இருப்பது தெரியாமல் அவள் விவாகரத்து வாங்கினாளா இல்லையா என்பதும் தெரியாமல் திருமணம் செய்து கொண்டது நீங்க இரண்டுபேர் செய்த தவறுக்கு அவள் தண்டனை அனுபவிப்பது முறையா? அது சரியா? நியாயம் தெரிந்தவள் நீ.. அழுதுபயனில்லை ஒரு நல்ல முடிவை எடு " கோமதி சொல்லிவிட்டு தன் அறைக்குள் நுழைந்து கொண்டாள்

அடுத்த நாள்

கேசவன் குற்றமற்றவன் போல் உள்ளே நுழைய

" நில்லுங்கள் இனி உங்களுக்கு இங்கு வேலையில்லை. உங்கள் நடிப்பால் என் வாழ்க்கையையே சூறையாடிவிட்டீர்கள். என் அம்மாவின் பேச்சை உதறிவிட்டு உங்களை மணந்து கொள்ள எத்தனை துணிச்சலிருந்தீரோ அதே துணிச்சலுடன் உங்களை விட்டுப் பிரிகிறேன் வெளியே போங்கள் என் கண்ணில் நீங்கள் படாதீர்கள் கெட அவுட் போங்கள் வெளியே "

கதவை அடைத்துவிட்டு நெடு நேரம் அழுதுகொண்டிருந்தாள். பின் மேலிடத்தில் சொல்லி வேறு ஊருக்கு மாற்றல் வாங்கிக் கொண்டாள்

கோமதியின் கரங்கள் மகளின் தலையை ஆதரவாகத் தடவ கோமதியைக் கட்டிக் கொண்டு அழுதாள் ஏதும் விளங்காத அவள் மகள் மலங்க மலங்க தாயையும் பாட்டியையும் பார்த்து அதுவும் அழுதது அடுத்த நாள் ஊரைவிட்டு கிளம்பினார்கள்

கோமதி அகிலா குழந்தை மூவரும் ரயிலில் ஏறிக்கொண்டார்கள்

காலம் காட்டும் பாதையில் கணக்குப்படி விரைந்து கொண்டிருந்தது ரயில்.

● மகிழை. சிவகார்த்தி

பரிமாற்றங்கள்

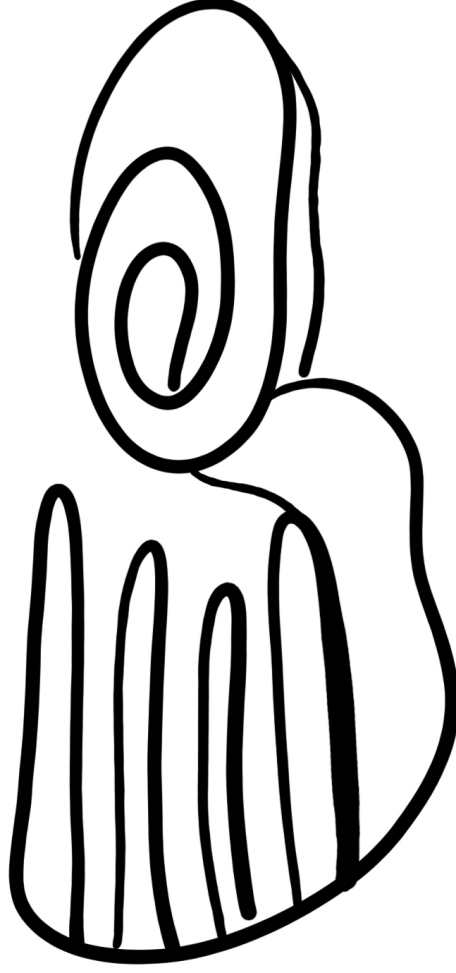
சாப்பிடும் முன்
நான் அவளுக்கு
கொடுத்த
முத்தங்களைவிட,

சாப்பிட்ட பின்
அவள் எனக்கு
கொடுத்த
முத்தங்களின்
எண்ணிக்கை,

நானவளுக்கு ஊட்டிய
சோற்றுப்பருக்கைகளை விட
அதிகமாகவே இருக்கிறது...!
அம்மா குழந்தையாகிய
எங்களுக்குள்...!

● ப.தனஞ்செயன்

தூக்கி வீசும் பொருட்கள்
கற்களாய் இருந்தாலும்
ஏமாற்றுவதாக இருந்தாலும்
அருகில் வந்து முகர்ந்து பார்க்கிறது
பசி நாய்கள்
மிச்ச உணவாக இருந்தாலும்
வெறும் சமிக்ஞையாக இருந்தாலும்
அழைத்தவனை வாஞ்சையோடு
வால் ஆட்டி மதிப்பளித்து
கடக்கும் இந்த நாய்களிடம்
இன்றுவரை
தோற்றுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்
மனிதர்கள்.

மர்மச்சதி

● ந. கிருஷ்ணசிங்கம்

நித்திலன் யாழ்;. பல்கலைக்கழகத்தில் சட்டக்கல்வி கற்கும் இறுதியாண்டு மாணவன். அங்கு வர்த்தகப் பிரிவில் படிக்கும் ஆனந்தி அவன்மேல் காதல் கொண்டிருந்தாள். ஆரம்பத்தில் அவன் அவளை நிராகரித்தாலும் காலப்போக்கில் அவனின் மனம் மாற்றமுற்றது. இருவரும் ஆளுக்காள் தமது அன்பைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள்.

ஆனந்தி! நீர் மிகவும் வசதியான குடும்பத்துப்பெண். யாழ்ப்பாணத்தில் பெரியகடையில் உங்களின் தந்தையாருக்குப் புடைவைக் கடையுண்டு. கொழும்பு நகரில் உமது அண்ணருக்கும் பெரியதொரு ஆடையகம் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டனான்.

உமது அக்கா வதனலோசனி ஆசிரியையாக இருக்கின்றார். அவரின் கணவர் சிவச்சந்திரன் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றார். ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கினால் சமூகத்தின் பார்வையில் நீங்கள் ஒரு பெரிய பணக்காரக் குடும்பம்.

இந்த நித்திலன் வறுமையான குடும்பத்தில் பிறந்தவன். எனது தந்தையார் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து விரைவாக இளைப்பாறியவர். எனது தாயார் மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

அவர்கள் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள். நாங்கள் மூன்றுபேர்கள் அவர்களின் பிள்ளைகள். நான் நடுவில். மூத்தபிள்ளை அகிலா அக்கா. அவ ஏயெலை முடித்துக்கொண்டு மேலேபடிக்க மறுத்துவிட்டா. அப்பாவும் அவரைத் தெண்டிக்கவில்லை. தங்கச்சி நிர்மலா இங்குதான் கலைப்பிரிவில் படிக்கின்றாள்.

எனது தந்தையார் தயானந்தன் ஒரு எழுத்தாளர். வாலிபவயதில் நிறையக் கதைகள் கட்டுரைகள் கவிதைகள் என்று பலவும் எழுதியவர். அவை பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரம் பெற்று வெளிவந்ததால் வாசகர்கள் அதிகமாக இவரை அறிந்திருந்தார்கள். பலரும் அவரை நேரிற்சந்தித்துப் பாராட்டுவதுமுண்டு.

பிள்ளைகள் நாங்கள் வளர்ந்து.. குடும்பச்சுமை அழுத்தியதால் எழுதும் ஆவல் தணிந்தவராக மட்டக்களப்பைவிட்டு தமது சொந்த ஊரான சுண்ணாகத்துக்கு எம்மைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டார்.

இங்கே தன்னை முழுநேர உழைப்பாளியாக அவர் மாற்றிக்கொண்டார். தமது தந்தையாரின் சொந்தவீட்டில் எம்மை வாழவைத்தார். எங்களின் தோட்டத்தில் நாங்கள் எல்லோரும் பாடுபட்டுத் தினமும் உழைப்பது வழக்கம்.

நித்திலன் இதையெல்லாம் உம்மட்டை இப்போது யார் கேட்டது. கொஞ்சம் நிறுத்திவிட்டு வேறேதும் பேசும். கேட்க ஒருமாதிரி வருத்தமாக இருக்குது.

என்று ஆனந்தி அவனை அதட்டி மிரட்டிவளாய் வாய்மூடவைத்தாள்.

சிறிதுநேரம் ஓய்ந்து முகத்தில் சிரிப்பை வரவழைத்துக் கொண்டவன்.

ஆனந்தி! நான் என்னசொல்ல வந்தனான் என்றால் எங்களின் காதல் கடைசிவரை நிறைவேற முடியாதது. உங்களின் அந்தஸ்த்து அதற்குத் தடையாக இருக்கும். அதனால் நாம் நல்லதொரு நண்பர்களாகப் பேசிப்பழகுவோம். முதற்படித்து முடிப்பம். பிறகுயோசிப்பம்

என்று நித்திலன் கூறியது அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தனது அழகிய முகத்தில் கடுப்பை வரவழைத்தவளாக அங்கிருந்து எழுந்து தனது வகுப்பறைக்கு விரைந்தாள்.

நித்திலனின் தந்தையார் தயானந்தனுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் பிரபலமான நாளிதழ் ஒன்றில் வேலைகிடைத்தது.

அதில் மொழிபெயற்பாளர் பணியில் அவர் நியமிக்கப்பட்டார். சிங்கள மொழியிலும் வல்லவரான இவர் அவ்மொழிப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த முக்கியமான செய்திகளையும் மொழியாக்கம் செய்து வழங்கினார்.

அவையாவும் தேர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுப் பிரசுரமாகி வந்ததினால் மேற்படி பத்திரிகையின்

வியாபாரம் இருமடங்காக உயர்ந்தது. தயானந்தனின் பெயரும் பிரபலமானது.

போட்டிப் பத்திரிகைகள் என்று கணிக்கப்படும் சில நாளிதழ்களின் நிர்வாகிகள் கொண்ட காழ்ப்புணர்வுக்கும் கடும் கோபத்துக்கும் அவர் ஆளாகநேர்ந்தது.

தயானந்தன் முதலானவர்கள் மீண்டும் நாட்டில் இனவாதத்தை மூட்டும்படியான செயலில் ஈடுபடுவதாகக் கண்டித்துச் சாடிய செய்திகளைத் தங்களின் நாளிதழ்களில் பிரசுரித்தனர். சமரசநோக்கோடு செயற்படும் தமது முற்போக்கு நடவடிக்கைக்கு இவர்கள் இடைஞ்சல் விளைவிக்கின்றனர் என்ற காட்டமான குற்றச்சாட்டுக்களைத் தமது ஊடகங்களில் உதாரணங்களோடு எழுதிக் கட்டுரைகளாக வெளியிட்டனர்.

போர் ஓய்வின்பின் அரசின் ஆதரவுபெற்ற பத்திகையாளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஊடக எழுத்தாளர்கள் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவென்ற பெயரில் செயற்படும் அந்த அமைப்பில் தந்திரமாகத் தயானந்தனையும் அவரின் நண்பன் ஒருவன் மூலமாக உறுப்பினராக இணத்துக் கொண்டனர்.

அந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்களின் சந்திப்பு நிகழ்வின்போது தயானந்தனும் அதில் பங்குபற்றினார்.

அவர் பணியாற்றும் மேற்படி பத்திரிகை பொய்யான வதந்திகளைப் பரப்புவதாகவும்.. இனவாதத்தைத் தூண்டுவதாகவும் அமைந்துள்ள படியால்.. அதையொரு முக்கியமான பிரச்சினையாகப் பாற்போம் என்று அந்த அமைப்பின் தலையர் தமது உரையை ஆரம்பித்தார்.

சிங்கள மொழிச் செய்திகளைத் தயானந்தன் முதலானவர்கள் திரித்து எழுதிக் கொடுப்பதனால் ஏற்பட்டுள்ள இந்த நெருக்கடி உடனடியாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். என்று அவர் முன்வைத்த கருத்தைத்

தயானந்தன் எதிர்த்துப் பக்குவமான மொழியில் பலவிளக்கங்களைக் கொடுத்தபோது..

அங்கே வாக்குவாதம் எழுந்து வளர்ந்து பலத்தது. வார்த்தைகள் தீப் பிழம்புகள் போலச் சூழலத் தொடங்கின. அவர்கள் எல்லோரின் முகங்களும் உத்வேக உணர்ச்சியினால் சிவந்து போயின. ஆளுக்காள் கண்டபடி வார்த்தைகளைக் கொட்டினர்.

அவர்கள் அமர்ந்திருந்த இருக்கைகளுக்கு முன்னாலிருந்த மேசைகளில் தட்டியவாறு உரத்த தொனியில் பேசினார்கள். அவர்களின் மிரட்டலுக்குப் பணியாத தயானந்தனோடு தொடர்ந்து வாதிட்டனர்.

எமது இனத்தவர்கள் சரியான பாதையில் பயணிக்க வேண்டுமானால் எந்தமொழியில் வெளியிடப்படும் நீதியற்ற அந்தவகை அனியாயமான செய்திகளை மொழிபெயர்த்து மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது என்போன்றவர்களின் கடமை.

என்று தயானந்தன் கூறவே.. அவர்களிகள் சீற்றம் அடைந்து அவரின் கூற்றை நிராகரித்து பலதும் பத்தும் உதாரணங்களாக எடுத்துக்காட்டி உழறினார்கள்.

தயானந்தனைச் சுட்டிக்காட்டி.. எல்லாச் சிக்கலுக்கும் முக்கியமான காரணம் நீதான். உனக்கு வயது கூடினாலும் செய்தியாளர் சேவையில் அனுபவம் குறைவு.

இன்றைய உலகில் செய்தி ஊடகங்களே வல்லமை உடைய சக்தியாகும். அதைப்

பொறுப்புணர்வோடு கையாள வேண்டிய கடைமை எம்மெல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டும். என்ற நல்ல நோக்கத்தை முன்வைத்துத்தான் இந்த அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

மனிதவுணர்வுகள் மகாசக்தி வாய்ந்தவை. அதை உந்தி எழுப்பி நாட்டில் வீண்குழப்பங்கள் செய்வதற்குத் தூண்டி ஊக்கப்படுத்தக் கூடாது. மக்களை நல்வழியில் நடத்துவதில் எழுத்தாளர்களுக்குப் பெரும்பங்கு உண்டு.

நாம் வெகுவேதனைக் குரியதொரு நீண்டகால யுத்தத்தையும்.. பெரும் தொகை உயிரிழப்புகளையும் கண்டவர்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

பெரும் நியாயம் தெரிந்த மேதாவிகள் போன்று பேசத்தொடங்கிய அவர்களின் வார்த்தைகள் திசைமாறி அங்குமிங்கும் தொட்டுத் தொடரவே அவற்றைக் கேட்கச் சகிக்காத தயானந்தன் எழுந்து வெளியேறி நடந்தார்.

தன்னை இந்தக் குழுவில் இணைத்துவிட்ட நாண்பனிடம் சென்று தனது கோபத்தைக் கொட்டித் தீர்க்க வேண்டுமென விரும்பிய அவர் வேகமாகச் சென்று அவனைச் சந்தித்தார்.

எடே கணேசா! நீசெய்த வேலைக்கு உன்னை அடிக்கவேண்டும். ஆனால் எனக்கு அதுபழக்கமில்லை. பொறுமையை வரவழைத்துக் கொண்டு கதைக்கிறேன்.

என்று தொடங்கியவர்.. அந்தக் கலந்துரையாடலில் நடந்தவை அனைத்தையும் விளக்கி அவனுக்குக் கூறினார். மனதுக்குள் சிரித்தவனான கணேசன் தயானந்தனை நிமிர்ந்து நோக்கி..

எடயப்பா! நீகண்டியோ வெறும் அப்பாவியாக இருக்கக்கூடாது. ஏதுவும் பட்டுத்தெளிய வேண்டும். என்றுதான் நான் அந்தச் சதிகாரர்களின் சங்கத்தில் உன்னை அங்கத்தவனாக இணையவைத்தேன். இப்போது நீ தெளிந்துவிட்டாய்.

பெடியளின் அழிப்புக்குப்பின் தோன்றியுள்ள அடிவருடிகள் இவர்கள் பேரினவாதியரின் போர்வைக்குள் இருந்து அவர்களின் வழிநடத்தலின்படி செயற்படுபவர்கள்.

இத்தகைய குழுக்களாக இப்பொழுது வெளிப்பட்டு எமது இனத்துவச் சிந்தனைகளை மழுங்கடிக்க வைக்கும் நோக்கத்தை கையிலெடுத்து மக்களைத் திசைதிருப்பும் பணியைத் தமது ஊடகங்கள் மூலமாகச் செய்துவருகின்றனர். இதை நீ இப்போது உணர்ந்து கொண்டாய்.

என்றவனிடமிருந்து விடுபட்டு தயானந்தன் வீடுநோக்கி நடந்தார்.

அன்று அங்கு நிகழ்ந்த அத்தனை சம்பவங்களையும் தனது மனைவியாரிடம் எடுத்துக் கூறினார். யாவற்றையும் கேட்டபின் அவள் பெரும் துயரில் மூழ்கியவளாகப் பேசத் தொடங்கினாள்.

வேண்டாமப்பா உங்களுக்கு உந்தத் தொழில். வாள் வெட்டுக் குழுக்கள் அதுவிது என்று இப்பதிரியுது. ஆற்றையும் ஏவலால் உங்களுக்கு ஏதாவது நடந்துவிட்டால் எங்கடை கதியென்ன. நானோ இந்த ஊருக்குப் புதியவள். யாரும் என்னோடு பெரிதாக ஒட்டுறவு இல்லை.

நாங்கள் குடும்பமாகி மூன்று பிள்ளைகளையும் பெற்றுவளர்த்துப் படிக்கவைத்த என்றை ஊரான மட்டக்களப்புக்கே போவம்.

அங்கை ஏதும் தொழில் தேடிக் கொண்டு வாழ்கையை நடத்தலாம். அத்தோடு என்றை

முறைமருமகன் மதிகரன் இப்போது கல்லடி உப்போடை முனிசிபல் கவுன்சிலிலை கிளாக் வேலையிலை சேர்ந்திட்டானாம்.

அவனுக்கு எங்கடை மூத்தவனைக் கட்டிவைக்கலாம். என்ன செல்லிறியள்.

பேசாமலுக்குக் கிடக்கிறியள்.

மகன் நித்திலனும் கடைசியாண்டுச் சோதனையை எழுதி முடித்திட்டான். இனிமேல் அவன் ஒரு அப்புக்காத்து.

என்றைபிள்ளை உழைக்கத் தொடங்கினால் எங்கடைபாடு திண்டாட்டமில்லாமற் போகும். மட்டக்களப்புக்கு நாங்கள் போவம். இதுதான் என்றை முடிவு.

என்று அவள் இறுக்கமாகக் கூறிமுடிக்கவும் சிந்தனையில் மூழ்கியவராக படுக்கையில் சரிந்த தயானந்தன் நித்திரையின்றி உழன்றார்.

மறுநாள் அவரின் மகன் நித்திலன் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்ட செய்தி இடிபோல் விழுந்தது.

பல்கலைக்கழகத்தில் முன்பொருநாள் சிங்கள மாணவர்களோடு ஏற்பட்ட கைகலப்பில் நித்திலனும் ஈடுபட்டதால் அவனையும் விசாரணைக்கு உட்படுத்தினார்கள்.

அந்தச் சம்பவத்தைப் இப்பொழுது எவரோ சுட்டிக்காட்டி அதுவொரு பயங்கரவாத இயக்கத்தின் மீளமைப்புக்கான தொடக்கமெனவும்..

நித்திலனே அக்குழுவின் தலைவன் என்றும் பின்னிய சதியினால்.. அவன் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்துள் சிக்குண்டு சிறைசெல்ல வேண்டிய சம்பவம் நிகழ்ந்தது.

நெடுமலைச் சிகரம்போல் கட்டிய மனக்கோட்டை இடிந்து துகளாகிச் சிதறவே.. குலை நடுங்கக் குழறிக் கத்திய அவனின் குடும்பத்தினரின் குரலால் அங்கு மக்கள் திரண்டனர்.

இடர்கோடி தாங்கியும் தளராது எழிமையே வாழ்வாகக் கொண்டு மனவலிமையால் யாவையும் தாங்கியே..

மனத்துள் ஏந்திய நம்பிக்கைகளை நித்தமும் வளர்த்து இனியமுகத்தோடு இல்லறம் நடத்திய தயானந்தனின் மனைவியார் திலகவதி அம்மையார் அலறியவாறு அறிவுமயங்கி விழுந்தார்.

இப்பொழுது நித்திலன் கொழும்பு வெலிக்கடைப் பெரும் சிறையில் தடுப்புக் கைதிகளுக்கான பகுதியில் அடைபட்டுள்ளான். அங்கு அடைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் அரசியற் கைதிகளுக்கு ஆண்டாண்டு தோறும் புதியபல தண்டனைச் சட்டங்கள் அரசால் போடப்பட்டன. நாட்டில் ஆட்சிகள் மாறினாலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான மீட்சியும் வந்தபாடில்லை.

புதிதாகக் கைதிகள் வந்து நிரம்பினார்களே ஒழிய அங்கிருந்து விடுதலையாகிச் சென்றவர்கள் குறைவு.

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தில் கைதாகும் கைதிகள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படாது நாட்டிலுள்ள பல்வேறு சிறைச்சாலைகளில் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றார்கள்.

எண்ணுத் தொகையற்றுச் சிறைகளில் வாழும் இவர்கள் தங்கள் தடுப்பு மண்டபங்களில்

இருந்து வெளிப்பட்டு அங்குமிங்கும் அலையக்கூடாது.

தம்மவர்களோடு அமர்ந்திருந்து பேசக்கூடாது இவைபோன்ற மனிதாபிமானமற்ற சட்டங்கள் சிறைகள்தோறும் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டன.

இந்தச்சட்டத்தை மீறுவோரை காவலர்கள் கண்டால் பலகேள்விகள் கேட்டுப் பேசித் தாக்குவார்கள். கரங்களைக் கூப்பியே கும்பிட்டாலும் அவர்கள் தரும் தண்டனைகளில் இருந்து தப்பமுடியாது.

காவலர்கள் ஒவ்வொருவரின் அன்றைய மனநிலைமையைப் பொறுத்துத் தண்டனைகள் மாறும்.

தமது குண்டான் பொல்லுகளால் ஓங்கியடித்துப் படுமோசமாகத் துன்புறுத்துவோரும் உண்டு.

பலவருடங்களாக அங்கெல்லம் வாழும் இந்த தமிழ் அரசிற் கைதிகளின் நிலைமை குறித்து வெளியே வாழும் எவருக்கும் பெரிதாக அக்கறையில்லை.

தங்களது நிர்க்கதியான நிலைமையை இவர்கள் ஏற்றுவருந்திப் பேதலித்துப் போனவர்கள் போலவே தோன்றுவர். இந்த நிலைமையை நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சிறைச்சாலைகளிலும் காணக்கூடியதாகவிருக்கும்.

வெலிக்கடைச் சிறையில் புதிதாக அடைக்கப்பட்ட கைதியான நித்திலன் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொதித்தான்.

அங்கு இருக்கும் இவர்கள் சத்தம் போடவேண்டும். சாந்தமாக இருக்கக்கூடாது. சட்டம் தானாகவந்து எட்டிப்பாற்காது.

சும்மா இருந்தாலும் அடிக்கின்றான்கள் உதைக்கின்றான்கள். அடாதபேச்சுப் பேசுகின்றான்கள். இதுவென்ன நியாயம். என்று நினைத்த அவன் அவர்கள் சிலரை அழைத்துக் கதைக்க முயன்றான்.

இப்படியெல்லாம் வெளியிலை கூடியிருந்து பேசமுடியாது. மண்டபத்துக்குள்ளை வாரும். ஆளுக்காள் தள்ளியிருந்து மெதுவாகக் கதைப்பம்..

என்ற கோரிக்கையை அவர்களிற் சிலர் முன்வைத்தனர். அதற்கு இணங்கியவன் படுக்கை மண்டபத்துள் சென்று கதைக்க ஆரம்பித்தான்.

உங்களைப் போலவே எனது மனமும் புண்பட்டுப் போயிருக்கிறது. உங்களின் வேதனை எனைவிட பலமடங்கு உயர்ந்தவை.

எத்தனையோ வருடங்களாக அடைபட்டுக் கிடக்கிறீர்கள். அதற்கான காரணங்கள்கூட உங்களுக்குச்சரியாகத் தெரியாது. எனக்கும் அப்படித்தான். இதுகுறித்து என்ன சொல்லுகின்றீர்கள்.

என்று அவன் கேட்கவும்.. அங்கே அவர்கள் எவரும் பேசுவதாயில்லை. அவன் அவர்களின் முகங்களைக் கூர்மையாகப் பார்த்தான். இறுகக் கடித்த பற்களோடு அவர்களின் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தான். அவனது முகத்தில் உணர்ச்சியின் உத்வேகம் மாறவில்லை. அவனின் உதடுகள்மட்டும் நெருப்பால் சுடுபடுவதுபோல் நடுங்கின.

அவர்கள் அளுக்காள் விவாதித்துக் கொண்டார்கள். அந்த வார்த்தைகளில் பயம்கலந்திருந்தது. வெறுப்பும் விரக்தியும் கோபமும் விஞ்சித் ததும்பின.

அவர்களில் ஒருவர்மட்டும் நித்திலனோடு பேசமுன்வந்தார்

தம்பி! நீங்கள் நேற்றுத்தான் இந்தச் சிறைக்குள் வந்தீர்கள். அதுவும் புதியதொரு அப்புக்காத்து நீங்களென்று அறிந்தோம். தடபுடலாக வார்த்தைகளைக் கொட்டி வாதாடத் தொடங்கிவிட்டீர்கள்.

நான் இங்குவந்து ஐந்து ஆண்டுகள் முடியப் போகின்றன. அதோ! அந்தமனிதர் வந்து பதினைந்து வருடங்கள் ஆகின்றன. அவர் பயித்தியக்காரராக மாறிவிட்டார்.

இதற்குள் ஐம்பத்து இரண்டு தமிழர்கள் நாம் அடைபட்டுக் கிடந்து எந்தநேரமும் அழுதவாறு ஆண்டுகள் பலவற்றைத் தாண்டி வாழுகின்றீர்;றாம். அப்படி என்ன குற்றம் புரிந்தோமென்ற சரியான காரணத்தைக்கூட அறியமுடியாது கிடக்கின்றோம்.

இங்கே எத்தனை போராட்டங்களை நடத்தினோம். பலமுறை உண்ணாமற் கிடந்தோம். அடித்து உதைத்து உண்ண வைத்தான்கள். உடம்பு முழுவதும் புண்ணாகிக் கிடந்து வருந்தினோம்.

பட்டகாயங்களுக்கு மருந்து கட்டாது ஈய்மொய்க்க வைத்தான்கள். மாற்றுடையின்றி உடல் நாறக் கிடந்தோம். ஆரிட்டைச் செல்லிற்று.

தினமும் டொக்டர் என்று ஒருவர் வந்துபோகின்றார். அவரைப் பார்ப்பதற்கு அனுமதிபெற்றுச் சென்றால் மருந்து எழுதுகிறார். என்னத்தை. எழுதுகின்றாரோ தெரியாது. கலவை மருந்துதான் தருவார்கள். குளிசைகள் தரமாட்டார்கள்.

நான் இதற்குள் வாழும் ஐந்து வருடங்களில் சிலருக்கு வருத்தங்கள் முற்றிச் செத்ததையும் கண்டவன்.

உற்ற துயரங்களைச் சொல்ல முயன்றாலும் ஒரு உயரதிகாரிகளும் கேட்பதாயில்லை. சீவியத்தைப் பாடப்படுத்தும் இந்தக் கிழிந்துபோன வாழ்வை விழக்கி உம்மிடம் சொல்ல என்னிடம் வார்த்தையில்லை.

கண்களில் நீர்தேங்கிவழிய இருட்டறைகளில் நாங்கள் சுருண்டு கிடந்து சாகாமல் மறுபடியும் எழுகின்றோம்.

தம்பி! நான் ஒரு வாத்தியாராய் வேலை பார்த்தவன். வசதியாக வாழ்ந்தவன். இங்கே பசிவயிற்றை உழுது உலைக்க.. எப்போது சாப்பாடு தருவான்கள் என்று காத்துக் கிடக்கிறன்.

ஆரசில்வாதிகள் இடைக்கிடைவந்து சந்திப்பார்கள். வெட்டுவோம் விழுத்துவோம் என்றெல்லாம் கதைத்துப்போட்டுப் போவார்கள்.

இத்தனை வருடங்களாய் அடைத்து வைத்திருக்கிறான்களே எங்கள்மேல் எந்தக் குற்றப் பத்திரிகையும் தரவோ வழக்குத் தொடுக்கவோ இல்லை. இதைக்கேட்க ஒரு ஆளுமில்;லை.

உறவினர்கள் இடைக்கிடை வந்து சந்தித்து அழுதுவிட்டுப் போனார்கள். கொரனா நோய்ப் பரவலாலை அதையும் நிறுத்திவிட்டான்கள்.

தம்பி! இப்பபாரும் நாங்கள் பெரியதொரு ஆபத்திலை சிக்கியிருக்கின்றம். ஏதும் கதைத்தால்

அடித்துச் சாக்கொண்டுபோட்டு கொரணா நோயிலை செத்ததென்று கொண்டுபோய் எரித்தாலும் எரிப்பான்கள்.

நீர்பாரும் இதுக்குள்ளை வந்திட்டீர் வாயை மட்டும் மூடினால் வாழமுடியும். இல்லையோ பிடித்துக் கொண்டுபோய் வைத்து.. கூடிநிண்டு பேயாட்டுவான்கள். கிடத்திவைத்துக் குதிக் கால் வெடிக்கும்வரை அடிப்பான்கள். இப்ப விளங்குதே இங்குள்ள நிலைமை. நான் செல்லியதைக்கேட்டு நடவும்.

என்றெல்லாம் அவர் கூறியதைக்கேட்டு குருதித்துடிப்பு ஓய்ந்தவனாக நித்திலன் சோர்ந்து தலைகுனிந்து கொண்டான். அவனின் மனது சொல்லியது உன்வாழ்வு முடிந்ததென்று.

ஆனந்தியை அடிக்கடி நினைத்துத் தனக்குள் பேசிக் கொள்வான்.

பாவமவள். ஆழ்மனத்துள் என்நினைவோடு துன்பித்து உண்ணாது கிடப்பாள். உறங்காது அழுவாள். நான் எப்போது வருவேனென்று காத்திருப்பாள்.

என்றெல்லாம் எண்ணிய நித்திலன் நீர் வடியும் கண்களைத் துடைத்துக்கொள்டான்.

இவன் இதற்குள் வருவதற்குக் காரண மானவர் ஆனந்தியின் அண்ணன் என்பதையும்.. அவர் கொழும்பில் நடத்தும் பெரியதொரு ஆடையகத்தின் பங்காளியான பெரும் பணக் காரர் பழணியப்பனின் ஒரேபிள்ளையான பகிரதனை

ஆனந்திக்கு முடித்துவைக்க அவர் முயன்ற துவும்.. அவள் நித்திலனைவிட வேறெவரையும் கலியாணம் கட்டமாட்டேன் என்று இறுதிவரை மறுத்ததையும் கண்டு வெகுண்டினால்..

அவளின் பணக்கார அண்ணனாவர் ஒரு அரசியல்வாதியைத் தன்வசப்படத்தியதும்.. அவரைக்கொண்டு நித்திலனைப் பயங்கரவாத் தடைச்சட்டத்தில் சிக்கவைத்துக் கைதுசெய்து சிறைக்குள் வைத்ததும் இதுவரை யாரும் அறியாத ஒரு மர்மச்சதி.

● வெ.தமிழ்க்கனல்

பட்டினி ரேகைகள்

ஆதார் அட்டையில்
பெயர் திருத்தம் செய்வதற்காக
இ-சேவை மையத்தின்
நீண்ட வரிசையில்
காத்துக் கிடக்கிறார்
அந்த முதியவர்
ஒருவர் பின் ஒருவராகக் கடந்து
இறுதியில் அவருக்கான
முறை நெருங்குகையில்
கணினியில் ஏற்பட்ட திடீர்
இணையத் துண்டிப்பால்
நாளை வரச்சொல்லி
பணிக்கிறாள் பணிப்பெண்
தனது ஒரு நாளை பிழைப்பு
பறிபோன விரத்தியோடு
திரண்டிருந்த நெற்றி வியர்வையை
வழித்தெறிந்த படியே
வீடு திரும்பிக்கொண்டிருக்கும்
அந்த முதியவரின்
முகத்தில் காண்கிறேன்
அன்றைய அதிகாலை வேளைக்காண
பட்டினி ரேகையினை.

கரை மீறித் ததும்பும் காட்சிகளில்

ஏ.கே. இராமானுஜன்

● நஸார் இஜாஸ்

இந்தியாவின் கர்நாடகா மாநிலத்தின் மைசூர் பிரதேசம், ஒரு தேசத்துக்கு இருக்க வேண்டிய அத்தனை அம்சங்களையும் கொண்ட அழகிய இடம். வானமே எல்லை எனும் அளவிற்கு அதன் வனாந்தரம் பரந்து விரிகின்றது. பசுமையின் நிழலில் உட்கார்ந்து கொண்டு காட்சிகளை வேடிக்கை பார்க்கின்ற போது கூச்சலிடுகின்ற பறவைகளின் மெல்லிசையில் ஆயிரம் இசையமைப்பாளர்களை காணலாம்.

அப்படியொரு இயற்கை எழில் பொருந்திய தேசத்தில் கிருட்டினசாமியும் சேசம்மாவும் கணவன் மனைவியாக மகிழ்வுடன் இல்லறம் நடத்தி வந்தனர். கிருட்டினசாமி சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். சொற்ப காலத்தின் பின்னர், மைசூருக்கு பேராசிரியராகப் பணி புரியச் சென்றார். அதனால், அவர் மனைவியுடன் மைசூரிலேயே தங்கியிருந்தார். அந்த இல்லறத்தின் சாட்சியாக, பந்தத்தின் பாசப் பிணைப்பாக சேசம்மா கர்ப்பமானாள்.

அக்கர்ப்பத்தின் பிரதி பிம்பமாக 1929 மார்ச் 16 ஆம் திகதி தாயின் கர்ப்பச்சுருளை விட்டு வெளியேறி இவ்வுலகத்தை எட்டிப் பார்க்கிறது ஒரு குழந்தை. குழந்தையின் முதல் அழகையில் பெற்றோர் உட்பட சுற்றியிருந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் பூரித்துப் பேரானந்தம் கொண்ட அழகிய தருணம் அது. அந்தக் குழந்தையின் பெயர் இராமானுஜன்.

இராமானுஜன் மைசூரில் பிறந்ததால் அங்கேயே தங்கியிருந்த கிருட்டிணசாமி கன்னட மொழியை நன்கு பேசவும் எழுதவும் கற்றுக் கொண்டு அதில் தேர்ச்சி கண்டார். தனது மகனுக்கு கல்வியறிவை மெல்லப் புகட்டினார். காலங்களின் சூழ்சியில் இராமானுஜன் பள்ளிக்கூடம் சென்று கற்க வேண்டிய வயதையும் அடைந்தார். தான் பிறந்த கிராமத்தில் உள்ள மரிமல்லப்பா பள்ளிக்கூடத்திலேயே பள்ளிக் கல்வியை தொடர்ந்தார். இடைநிலைக் கற்கைக்காக யுவராசா கல்லூரியில் இணைந்தார். பின்னர், தனது கலைமாணிப்பட்டத்தை நிறைவு செய்த இவர், ஆங்கில இலக்கியத்தை சிறப்புப் பாடமாகத் தேர்வு செய்து தனது முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும் மைசூர் மகாராசா கல்லூரியில் நிறைவு செய்தார்.

தனது பல்கலைக்கழக கல்வியை நிறைவு செய்த ஏ.கே. இராமானுஜன் கொல்லம் கல்லூரியில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். சொற்ப காலத்தின் பின்னர், மதுரை தியாகராயர் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அதே போல பெல்காம் கல்லூரியிலும், பரோடா பல்கலைக் கழகத்திலும் பேராசிரியராகவும் பணி புரிந்தார்.

கல்வியின் மீது தனக்கிருந்த விடாப்பிடியான நாட்டம் காரணமாக பூனாவில் உள்ள தக்காணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறையில் பட்டயம் பெற்ற இவர், 1963 ஆம் ஆண்டு இந்தியானா பல்கலைக் கழகத்தில் மொழியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழகத்தில் 1962 ஆம் ஆண்டு துணைப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தனது பள்ளிக் காலத்தின் ஆரம்பத்திலேயே எழுத்தில் அதீத ஈடுபாடு கொண்டு செயற்படத் தொடங்கிய ஏ.கே. இராமானுஜன் வாசிப்பின் மீதான வேட்கையில் புத்தகங்களை அதிகமாக வேட்டையாடத் தொடங்கினார். எழுத்துக்களை ஒன்று விடாமல் மேய்ந்தார். பள்ளிக்கூடத்தில் இடைநிலைக் கல்வியை கற்கின்ற காலப்பகுதியில் மொழியாற்றலை அதிகமாக வளர்த்துக் கொண்ட இவர், இலக்கியத்திலும் அதீத ஈடுபாடு காட்டினார். அந்த ஆற்றலின் வெளிப்பாடாக பள்ளிக்கூடத்தில் கற்கின்ற போதே ஆங்கிலத்திலும், கன்னடத்திலும் கவிதைகளை எழுதத் தொடங்கினார். இரு மொழிகளுக்கு மேலதிகமாக தமிழையும் நன்கு கற்றறிந்திருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய கவிதைகளை ஆங்கிலம் மற்றும் கன்னட இதழ்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பிரசுரம் செய்தன. Illustrate weekly உள்ளிட்ட ஆங்கில இதழ்களில் வெளிவந்த இவருடைய கவிதைகள் நாளிதழ், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த காலத்திலேயே பெரிதும் பேசப்பட்டன. ஏ.கே. இராமானுஜத்தின் பல கவிதைகள் இன்று கவனிப்புக்குரியதாகவும் மாறியுள்ளது.

அவற்றில் 'Obituary' என்ற கவிதை முக்கியமானதாகும். இரங்கலைப் பறைசாற்றுகின்ற கவிதை இது. இக்கவிதையில் கவிஞர் ஏ.கே. இராமானுஜன் தனது தந்தையை நினைவு கூறுவதாக எழுதியுள்ளார். தனது தந்தையின் இறப்பின் பின்னர் தனது குடும்பத்தின் நிலை என்ன? இத்தனை காலமாக தந்தையின் வழிகாட்டலில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த குடும்பம், தந்தையை இழந்த பின்னர் எவ்வாறான நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகின்றது என்பதை வலியுறுத்துவதாய் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது.

தனது தந்தை தனக்குள் மட்டுமே வைத்திருந்த சொல்ல முடியாத துயரங்கள் அத்தனையும் தந்தையின் மரணத்தின் பின்னர் மேசையின் மீது குவிந்து கிடக்கின்றன. அதாவது, மேசையின் மீது சில தாள்கள் கிடந்தன. அவற்றில் திரும்பச் செலுத்த வேண்டிய கடன் பற்றிய விபரங்கள் பக்கம் முழுவதுமாய் நிரம்பிக் கிடந்தன. அதே நேரத்தில் திருமணம் ஆகாமல் முதிர்க் கன்னிகளாகவே வீட்டில் காலம் கடத்தும் மகள்கள், சிறுநீரால் கட்டிலை நனைக்கும் பேரன் மற்றும் இனிமேல் பயன்படுத்தவே முடியாது என்கின்ற அளவுக்கு பழைய வீடு என்பவை மாத்திரமேயாகும். இவையே இறந்து போன தனது தந்தை குடும்பத்திற்கு விட்டுச் சென்றுள்ள சொத்துக்களாகும்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, இந்தியாவில் வாழ்கின்ற நடுத்தர குடும்பத்தினரின் சாபக்கேடான நிலையை பற்றியே ஏ.கே. இராமானுஜன் இக்கவிதையினூடாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பது புலனாகின்றது. நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவனுக்கு நிகழும் ஆகப் பெரிய துரதிஷ்டம் தந்தையின் மரணத்தின் பின்னால் குடும்பச் சுமை முழுவதுமாய் மூத்த புதல்வனுக்கோ அல்லது இறந்தவரின் மனைவிக்கோ போய்ச் சேரும். அதன் பின்னர் நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மகனுக்குரிய கடமைகள் என்னவென்பதும் பட்டியலிட முடியாத பங்காக விரியும்.

தந்தைக்கு செய்ய வேண்டிய இறுதி அஞ்சலியை செலுத்தி, தந்தையை தகனம் செய்த பின்னர் தந்தையின் இடத்தில் சாம்பலை மகன் பொறுக்கி எடுத்து புனித நதிகளான கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்பன ஒன்றாக சங்கமிக்கும் திருவேணி சங்கமத்தில் மூழ்கடிக்கிறான்.

தனது தந்தை இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்த போது பல விடயங்களை தனது வாழ்வில் செய்தார். ஆனால், அவர் அதனை அவராக செய்யவில்லையென்றும், அவை தானாகவே நிகழ்ந்தது என்றும் தனது தந்தை நெருக்கடியான பிராமண குடும்பத்தில் பிறந்து, பின்னர் மாரடைப்பால் தனது வீட்டுக்கு அருகிலுள்ள பழக்கடையொன்றில் இருக்கும் போது இறந்தார் என்று இக்கவிதையில் கவிஞர் ஏ.கே. இராமானுஜன் தனது தந்தையின் மரண நிலையை வரைபடமாக்கியுள்ளார். இறுதியாக தனது தாயை விதவைக் கோலத்துக்கு ஆக்கி விட்டு வேறு ஓர் உலகத்துக்குச் சென்று விட்டார் என்று கூறி தனது கவிதையை முடித்திருக்கின்றார்.

அதேபோல, 'A river' என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய மற்றுமொரு கவிதையும் முக்கியமானதாகும்.

1966 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த *The Striders* என்ற புத்தகத்தில் இக்கவிதை இடம் பெற்றுள்ளது. 'A river' என்ற பதம் ஆறு அல்லது நதியை குறிக்கிறது. இந்தியாவின் நடுப்பகுதியில் மதுரை மாநகரம் அமைந்துள்ளது. அது கோயில்களின் நகரம் ஆகும் என்றும் அங்கு பல கவிஞர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. மதுரையின் தனிச்சிறப்பு என்னவெனில், இங்கு வாழ்கின்ற கவிஞர்கள் சங்கம் அமைத்து தமிழை வளர்த்தனர் என்றும், தற்போதுள்ள கவிஞர்கள் உட்பட அவர்கள் தங்கள் கவிதை முழுவதும் கோயில்களின் பெருமைகளைப் பற்றியே பாடியுள்ளதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. அப்பேற்பட்ட பெருமையுடையது மதுரை மாநகரம்.

'A river' என்ற கவிதையில் மதுரையை பற்றி பின்வருமாறு கவிஞர் விபரிக்கின்றார். கோடை காலத்தில் மதுரையின் நிலை எப்படியிருக்கிறதென்றால், மதுரை மண்ணின் நிலத்தடி நீரெல்லாம் உறிஞ்சப்பட்டு வரட்சி தேங்கிய நிலையில் காட்சி தரும். அந்த நிலையில் நீர்

வற்றிய ஆறுகளைப் பார்க்கின்ற போது உடலில் இருந்து வெட்டியெடுத்த விலா எலும்புகளைப் போன்று ஆறுகள் காணப்படுகின்றன. ஆண்களும் பெண்களும் ஆறுகளில்தான் குளிக்கிறார்கள். பெண்கள் குளிக்க முற்படுகின்ற போது பாலத்தின் தடுப்பு அணைகளில் பெண்களின் தலைமுடி சிக்கிக் கொள்கிறது. அந்த இடத்தில் தண்ணீர் வற்றியிருக்கும். இந்நிலையில் ஆற்றினை பார்க்கும் போது, ஆறுகளில் உள்ள கற்களையெல்லாம் அங்கு காண முடிகின்றது. தரையின் மீது அந்தக் கற்கள் இருக்கிறது. அப்படி பார்க்கின்ற போது அந்தக் கற்கள் ஒரு முதலை தூங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போல உணர்வதாக கவிஞர் தனது கவிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால், இவற்றையெல்லாம் தாண்டி வெள்ளத்தால் பாதிப்புக்கள் பல ஏற்படுகின்றன. அவற்றை நாம் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்வதில்லை. இக்கவிதையில் வெள்ளப் பெருக்கினால் தண்ணீரின் வேகத்துக்கு கூழாங்கற்கள் அடித்துச் செல்லப்படுவதைப் போல 03 வீடுகள் காவிச் செல்லப்படுகின்றன. தாவரம், இயற்கையை மட்டுமன்றி கர்ப்பினிப் பெண்ணையும் வெள்ளப் பெருக்கு வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு செல்கின்றது. மனிதர்களின் உடல்கள் தண்ணீரில் மிதக்கின்றன.

இந்நிலையில் பழைய கவிஞர்கள் இங்கு என்ன செய்தார்களோ, அதனைத்தான் புதிய கவிஞர்களும் செய்கிறார்கள். வெள்ளத்தில் மிதந்து சென்ற கர்ப்பினியைப் பற்றி யார் பேசினார்கள். எவரும் பேசவில்லை. அவளின் வயிற்றுக்குள் இரட்டை குழந்தைகள் கூட இருந்திருக்கலாம். அக்குழந்தைகள் மூச்சுத் திணறி வெளியே வர பெரும் பிரயத்தனங்களையும் மேற் கொண்டிருக்கலாம். கோபி, பிருந்தா எனும் பெயர் கொண்ட இரண்டு மாடுகள் தண்ணீரில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தன. அவை அடித்துச் செல்லப்பட்ட போது யாரால் என்ன செய்ய முடிந்தது. எமது மண்ணில் பேசுவதற்கு எத்தனையோ விடயங்கள் இருக்கின்றன. புதிய கவிஞர்களாயினும் சரி; பழைய கவிஞர்களாயினும் சரி. இந்த ஆற்றின் நீர் வருடத்துக்கொரு முறை நிரம்பினால் போதும். அதனை அவர்கள் தமது பாடுபொருளாக்கி கொண்டு நகர்வார்கள் எனச் சாடுகிறார் கவிஞர் ஏ.கே. இராமானுஜன். மொத்தத்தில் ஒரே விடயத்தின் பின்னாலேயே கவிஞர்கள் சுற்றிக் கொண்டு திரிகிறார்களே தவிர எவரும் மக்களின் நிலையை பேசவில்லை என்பதே கவிஞர் ஏ.கே. இராமானுஜத்தின் 'A river' என்ற கவிதையின் ஒட்டு மொத்த சாடலாக இருக்கின்றது.

ஆங்கில மொழியில் தேர்ச்சியுடைய ஏ.கே. இராமானுஜன் இதுவரை பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அத்தனையும் பிரபலமாகப் பேசப்படுகின்ற நூல்களாகும். இயில்பிலேயே கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் கொண்ட இவர் மொழிபெயர்ப்பு, மொழியியல், நாட்டுப்புறவியல் உள்ளிட்ட துறைகளிலும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். தமிழர்களின் பாரம்பரிய நாட்டுப்புறவியலை மேல்நாட்டவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமைக்கும் உரியவர்.

இந்திய இலக்கியம், மூழ்கடிக்கின்ற பாடல்கள், காதலையும் யுத்தத்தையும் பேசுகின்ற கவிதைகள், இந்தியாவிலிருந்து வந்த நாட்டுப்புறக் கதைகள், கடவுள் ஒரு வாடிக்கையாளராக இருக்கும் போது, இந்தியாவில் பூக்கும் மரமும் பிற வாய்மொழிக் கதைகளும் என்பன இவருடைய மொழி பெயர்ப்பு நூல்களாகும்.

முந்நாறு இராமாயணங்கள்: மூன்று எடுத்துக்காட்டுக்களும் மூன்று சிந்தனைகளும் என்ற ஒரு மொழிபெயர்ப்பு கட்டுரைத் தொகுதியையும், ஏ.கே. இராமானுஜத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் என்ற கட்டுரைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

கவிதைத் தொகுதிகளாக உறவுகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள், இரண்டாம் பக்கம், சேகரிக்கப்பட்ட கவிதைகள் என்ப வற்றை வெளியீடு செய்துள்ளார்.

தவிரவும் கன்னட மொழியில் 09 நூல்களைப் பிரசவித்துள்ள இவர், இதுவரை மொத்தமாக 28 இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை வெளியீடு செய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏ.கே. இராமானுஜத்தின் இலக்கியப் பணி அபரிதமானது. அவருடைய அபரிதமான இலக்கியப்பங்களிப்பைப்பாராட்டியும், அதனை அங்கீகரித்தும் இந்திய அரசாங்கத்தினால் 1983 ஆம் ஆண்டு 'பத்மஸ்ரீ' விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார். மட்டுமன்றி, 'மெக் ஆர்தர்' விருது உட்பட 1988 இல் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் 'இராதாகிருட்டினன் நினைவு விருது' என்பனவும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

1999ஆம் ஆண்டு The Collection of Poems என்ற இவரது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு நூலுக்கு 'சாகித்திய அகாடமி விருது' வழங்கப்பட்டது. எழுத்தாளர் ஏ.கே. இராமானுஜத்தின் சார்பாக அந்த விருதைப் பெற்றுக் கொண்ட அவரது மனைவி முனைவர் மாலிடேனியல்ஸ், பெற்றுக் கொண்ட பரிசுத் தொகையில் 25,000 இந்திய ரூபாயை சென்னையில் உள்ள ரோசா முத்தையா நூலகத்தின் வளர்ச்சிக்காக அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

மேலும், ஏ.கே. இராமானுஜன் பயன்படுத்திய இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட அரிய நூல்களையும், அவருடைய மனைவி அந்த நூலகத்திற்கு வழங்கினார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவருடைய மகத்துவமான இலக்கியப் பணியை நாம் ஒவ்வொருவரும் கொண்டாட கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கின்றோம்.

விரலோவியம்

அபிநயமும் ஒருவகை விரலோவியம்
அற்புத நான்கு பிரிவுகளாய்
ஆகார்ய, வாசிக, ஆங்கிக, சாத்வீகமாய்
கருத்தை உணர்வை கலையாக்குதல்.
விரலோவியம் (கைமுத்திரை)
நாட்டியத்தில் முதன்மை.

ஓவியம் விரலோவியக் கவின்கலை
ஆவியுருகப் பாளை விரியும் வனப்பு
தாவி மனமீடுபடும் கலை
நீவுதலால் (பூசுதலால்) கருத்து
நிறப்பூச்சால் வெளிப்பாடு
ஆவணமாகியது மோனலிசா ஓவியமும்.

கனவுகளின் கூடாரமாக நர்த்தனமிடும்
தினவெடுக்கும் விரல்கள்
அர்த்தமுடனசைந்து
ஆனந்த விருந்திடும் விரலோவியம்.
ஆனந்தித்து அப்பும் குழந்தைக்
கிறுக்கலும்
ஆனந்தபரவசம் வண்ணக் கலவையால்

புள்ளியிட்டுக் கோலமிடுதல் மனம்
அள்ளும் வல்லவொரு விரலோவியம்.
கொள்ளையிடும் கவிதைக்குப்
பெயரென்ன!
தள்ளமுடியாத விரலோவியம் அன்றோ!
தையல் பின்னலென எத்தனை
எத்தனை!

நன்றிக் கடன்

● பழனி குமார்

ராகவன் தனது கைக்கடிகாரத்தை அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்.

தம்பி கொஞ்சம் சீக்கிரம் போப்பா. ..ரயிலுக்கு நேரமாச்சு. .டிராபிக் வேற அதிகமா இருக்கு.. ..அவசர வேலையா கோயம்பத்தூர் போகிறேன். ..என்றதும் அந்த ஆட்டோ ஓட்டுநர் உடனே சார் நீங்களே பார்க்கறீங்க. ..டிராபிக் நெரிசலை. நானும் முடிந்த அளவு வேகமாக போகிறேன். கவலைப்படாதீங்க சார். ஒருவழியாக சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனை அடைந்ததும் பணத்தைக் கொடுத்து, நன்றி கூறிவிட்டு விரைந்தார் ராகவன்.

நீலகிரி எக்ஸ்பிரஸ் நின்றுள்ள பிளாட்பாரத்தை அடைந்து தனது பெட்டியை கண்டு பிடித்து நெருங்கினார். அப்போது ஒரு வயதானவர் அங்குள்ள ரயில்வே டிக்கெட் பரிசோதகரிடம் (TTR) மிகவும் கெஞ்சும் விதமாக பேசிக்கொண்டிருந்தார். நான் எனது இருக்கையை உறுதி செய்துவிட்டு, மீண்டும் அந்த பயணியை நெருங்கி என்ன பிரச்சினை என்று கேட்டேன். அவர் கலங்கிய கண்களுடன் பேச ஆரம்பித்தார்.

தனது பெயர் சந்திரசேகர் என்றும், நேற்று தான் சென்னைக்கு ஒரு அலுவல் காரணமாக

வந்ததாகவும், இன்று காலை அவரின் மனைவிக்கு திடீரென்று நெஞ்சுவலி ஏற்பட்டு மருத்துவமனையில் அவசர சிகிச்சை பிரிவில் சேர்த்திருப்பதாகவும் செய்தி வரவே உடனடியாக திரும்பி செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே ஒரு ஏஜென்சி மூலமாக இரண்டாவது கி/சி வகுப்பில் முன்பதிவு செய்து இருந்தார். அங்குள்ளவர்கள் பணமும், சில முடிவுகளை எடுக்க கணவரான எனது கையொப்பமும் தேவையென கூறியதால் இந்த அவசரப்பயணம். ஆனால் என் துரதிருஷ்டம் அந்த டிக்கட்டும் பணமும் மொபைல் போனும் வைத்திருந்த பையும் எங்கேயோ தவற விட்டுவிட்டேன். அந்த ஏஜென்சி நேரம் கடந்ததால் அலுவலகத்தை மூடிவிட்டனர். ஜிஜிஸி ஒன்றும் செய்ய முடியாது. காலியிடம் இல்லை. கேன்சல் எதுவும் ஆகவில்லை இதுவரை என்று கைவிரித்து விட்டார். என் கையில் பணமும் இல்லை என்றார் சந்திரசேகர்.

ராகவன் சென்று கேட்டும், என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது எந்த வழியிலும் என்று அதிகாரி அதையே கூறினார். ஒன்றும் புரியாத நிலை. ரயில் கிளம்ப இன்னும் 10 நிமிடங்களே இருந்தது.

ராகவன் தனியாக அந்த ரயில்வே அதிகாரியிடம் சென்று பேசினார். அவரின் நிலையை எடுத்துக் கூறினார். ஆனாலும் பலனில்லை. ராகவன் உடனே தனது கையில் உள்ள பணத்திலிருந்து அவரிடம் ஏதோ ஒரு தொகையை கொடுத்து எப்படியாவது உதவும்படி கேட்டார். முதலில் யோசித்த அந்த அதிகாரி சில நொடிகளுக்குப் பிறகு அடுத்த பெட்டியில் ஒரு இருக்கை ஏற்பாடு செய்து தருகிறேன் என உறுதி அளித்தார். அதன்படி பக்கத்து பெட்டியில் படுக்கைவசதியுடன் கொண்ட இருக்கையை சந்திரசேகருக்கு அளித்தார். ராகவன் உடனே அவரை கைத்தாங்கலாக அழைத்து சென்று அந்த இருக்கையில் அமர செய்தார். அவரிடம் ஆறுதலாக சில வார்த்தைகள் பேசி, தன்னுடைய முகவரி மற்றும் அலைபேசி எண்ணையும் கொடுத்தார். ஏதாவது தேவை எனில் என்னை அழையுங்கள். ..இயன்ற அளவுக்கு உதவுகிறேன் என உறுதியளித்தார். தங்களின் மனைவியின் உடல்நிலைப்பற்றி தெரிவிப்புகள் என்றார். காலையில் ரயில் கோவையை அடைந்ததும், சந்திரசேகர் அவராகவே பக்கத்து பெட்டிக்கு வந்து ராகவன் அவர்களை கண்டுபிடித்து, அவரின் கையைப் பற்றிக்கொண்டு, கலங்கிய விழிகளுடன் உங்களுக்கு மிக்க நன்றி தம்பி. என் வாழ்நாளில் இந்த உதவியை மறக்க முடியாது என்றும், நிச்சயம் மீண்டும் சந்திப்போம் என்று விடைபெற்று சென்றார்.

மூன்று நாட்கள் கழித்து காலை 8 மணி அளவில் ராகவனின் அலைபேசி அலறியது. அதை எடுத்து பேசிய ராகவன் பேசியதை யார் என்று புரிந்துகொண்டு. உங்கள். மனைவி நலமா என்று விசாரிக்க ஆரம்பித்தார். அவர் சற்று தழுதழுத்தக் குரலில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசினார்.

அன்றைய தினம் சென்றவுடன் டாக்டரிடம் கலந்து பேசி அவசரமாக இதய அறுவை சிகிச்சையும் செய்து இன்று மிகவும் நன்றாக தேறி, அபாய கட்டத்தை கடந்து விட்டார். அணைத்தும் உங்கள் உதவியால்தான் நடந்தது என்றார். ராகவன் உடனே தனது மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக் கொண்டு, நான் செய்த உதவிக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. ..மருத்துவர்கள் தங்களின் திறனால் காப்பாற்றிவிட்டார்கள். நல்லது என்றார் நெகிழ்ச்சியுடன். நாம் விரைவில் சந்திக்க வேண்டும் சந்திரசேகர் விரும்பினார். அதற்கு ராகவன் முதலில் உங்கள் மனைவி நன்றாக குணம் அடைந்து வீட்டில் பழைய நிலைக்கு வரட்டும். .நான் உங்கள் வீட்டிற்கே வருகிறேன் என்றார். அதற்கு சந்திரசேகர். .ராகவன் தம்பி, நான் உங்களுக்கு மிகவும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறேன். எப்படி திரும்பி செலுத்துவது என்று தெரியவில்லை

என்றார். ராகவன் சிரித்துக்கொண்டே எல்லோரும் நல்லபடியாக வாழ வேண்டும் குறையின்றி நோயின்றி. பலகாலம். அதுபோதும் சார் என்றார்.

சரியாக ஒரு மாதம் கழித்து ராகவன் அவர்களுக்கு சற்று உடல்நிலை பாதித்தது. பல்வேறு மருத்துவர்களை அணுகி அனைத்து பல பரிசோதனைகளையும் செய்து முடித்தார். இறுதியில் அவருக்கு சிறுநீரகங்கள் முழுமையாக பாதிக்கப்பட்டு செயலிழந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ராகவன் சற்று சோர்ந்து விட்டார் உடலளவில் மட்டுமன்றி மனதளவிலும். அவருக்கு டயலஸீஸ் சிகிச்சை ஆரம்பித்து விட்டதால் அவர் வீட்டிலும் ஒரு சோகத்தின் நிழலே படர்ந்து இருந்தது அனைவரின் முகத்திலும். சிறுநீரக மாற்று அறுவை சிகிச்சை ஒன்றுதான் சரியானது என்று முடிவாக மருத்துவர்கள் கூறிவிட்டனர்.

அவரின் உடலுக்கு ஏற்றவாறு ஒருவர், அவரின் சிறுநீரகத்தில் ஒன்றை தானமாக அளித்து காப்பாற்றுவதுதான் ஒரே வழி. ராகவன் வீட்டில் உள்ள அனைவரின் உடலையும் பரிசோதித்ததில் யாருடைய சிறுநீரகமும் அவருக்கு பொருந்தாது என்று கூறிவிட்டனர். வேறு யாராவது கொடையாக தர முன்வந்தால் அவர்களை அழைத்து வந்தால் அவர்களில் யாருக்கேனும் பொருத்தம் இருந்தால் முயற்சி செய்து பார்க்கலாம் என்றார் டாக்டர். அந்த நேரத்தில் ஒரு அழைப்பு வந்தது ராகவன் எண்ணிற்கு. அவரது மனைவி எடுத்து பேசினார். ..அந்தப்பக்கம் சந்திரசேகர் பேசுகிறேன் என்றதும் ராகவன் மனைவி யாரென்று அறிந்து கொண்டார்.

பொதுவாக நலம் விசாரித்துவிட்டு, சந்திரசேகர் கூறினார். ..அவர் மனைவி ராகவன் அவர்களிடம் பேசி நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறார் என்றார். உடனே ராகவனின் மனைவி நடந்த விஷயங்களை எடுத்து சொல்லி அவர் தற்போது மருத்துவமனையில் உள்ளார். டயாலிசிஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது அதனால் தற்போது அவரால் பேச முடியாது என்றார். சந்திரசேகர் மருத்துவ மனையின் முகவரி கேட்டு வாங்கிக்கொண்டார்.

அன்றைய மாலையே சந்திரசேகர் அவரின் மனைவியுடன் மருத்துவமனைக்கு வந்து ராகவன் குடும்பத்தினரை கண்டார். சிறிது நேரம் அனைத்து விவரங்களையும் கேட்டறிந்து பின்னர், ராகவன் அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் மருத்துவரை தனியாக சந்தித்து பேசினார். கிட்டத்தட்ட சுமார் ஒருமணி நேரம் அவர் உள்ளேயே இருந்ததால் என்ன பேசினார்கள். .என்ன நடந்தது என்று எவருக்கும் தெரியவில்லை. பிறகு சந்திரசேகர் தனது மனைவியை வெளியே அழைத்து சென்று ஏதோ விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார். இறுதியாக இருவரும் சிரித்துக்கொண்டே வந்து ராகவன் அவர்கள் குடும்பத்தினரிடம் நாளை காலை நாங்கள் வந்துவிடுகிறோம். கவலை வேண்டாம் அனைத்தும் நல்லபடியாக முடியும் என்று கூறி சென்றுவிட்டனர்.

மறுநாள் அதிகாலையிலேயே கூறியபடி சந்திரசேகர் அவர் மனைவியுடன் மருத்துவமனைக்கு வந்து டாக்டர் கூறியடி வேறொரு அறைக்குள் சென்றார். பிறகு அதே அறைக்கு ராகவனையும் அழைத்து சென்றார்கள். மேலும் பல மருத்துவர்களும் நர்சுகளும் உள்ளே சென்றனர். ராகவன் குடும்பத்தினருக்கு ஒன்றும் புரியாமல் பயந்துகொண்டே நின்றிருந்தார்கள். சுமார் ஆற மணி நேரம் கழித்து முதல் முதலாக பார்த்த டாக்டர் வெளியே சிரித்துக்கொண்டே வந்து அனைவரையும் அழைத்தார்.

ஒன்றும் கவலை வேண்டாம். ..இருவரும் நலம். ..சிறுநீரக மாற்று அறுவை சிகிச்சை வெற்றிகரமாக நடந்து முடிந்தது. படிப்படியாக முன்னேற்றம் கண்டு இரு வாரங்களில் இருவருமே

வீட்டிற்கு செல்லலாம் என்றதும். ராகவனின் மனைவிக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. பிறகு சந்திரசேகர் அவர்களின் மனைவி, அவரிடம் உங்கள் கணவருக்கு எனது கணவரின் ஒரு சிறுநீரகத்தை அறுவை சிகிச்சை மூலம் மாற்றி பொருத்தி உள்ளார்கள். பயப்பட தேவையில்லை. என்னிடம் கூறிவிட்டுத்தான் முழு மனதுடன் ஒப்புக்கொண்டு இதை நாங்கள் செய்தோம் என்று கூறியதும், ராகவன் அவர்கள் மனைவி, சந்திரசேகரின் மனைவி காலில் விழப்போனார். அவரை தடுத்து தன்னோடு அணைத்துக்கொண்டு எல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்வது இயற்கைதானே என்றார் சாதாரணமாக.

இரண்டு வாரங்கள் முடிந்து இருவரையும் வீட்டிற்கு செல்ல மருத்துவர்கள் அமைதி பெற்று வெளியே வந்தார்கள். அதுவரை ராகவன் அவர்களுக்கு சந்திரசேகர் தான் அவரின் ஒரு சிறுநீரகத்தை தானமாக கொடுத்திருந்தார் என்று தெரியாது. ஆனால் அவர் மனைவி நடந்ததை கூறியதும், ராகவன் சந்திரசேகரை கட்டிப்பிடித்து அழுதார்.... அவர் காதில் சந்திரசேகர் மெல்லிய குரலில் சொன்னார்... அன்று என் மனைவிக்கு ஆபத்து என்றவுடன் உங்கள் முயற்சியால், உங்கள் பணத்தால் நான் கோவை சரியான நேரத்தில் வர முடிந்தது. என் மனைவியும் இன்று சுகமாக இருப்பதற்கு அன்று நீங்கள் செய்த உதவிதான் காரணம் என்றார் நெகிழ்ச்சியுடன். அந்த “நன்றிக்கடனை” நான் இப்போது இப்படித்தான் திருப்பிக் கொடுத்து தீர்த்துக்கொண்டேன் என்றார் சிரித்துக்கொண்டே....

இதை கேட்டதும் அங்கு சுற்றி நின்றிருந்த அனைத்து கண்களிலும் ஆனந்த கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

நன்றிக்கடனை திருப்பி செலுத்தவதற்கும் நல்ல மனம் வேண்டும் அல்லவா....

● எம்.சேகர்

நம்பிக்கை

எங்கும் சுவாசம்
சோர்வடைந்திருக்கிறது
எதுவும் வரப்போவதில்லை
எனவே விருந்தினர்களும்
அனுமதிக்கப்படுவதில்லை

காத்திருப்பதாக வாக்குறுதி
கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது
அவர்களும் யுகித்திருப்பார்கள் என்றே
நினைக்கிறேன்

மகிழ்ச்சியுடன் விதைக்கப்பட்ட இந்த
ஆண்டு
வாடிக்கொண்டிருக்கிறது

உலகம் வேதனையுடன் புலம்பும் இந்த
வேளையில்
பிரார்த்தனைகள் மௌனம்
காக்கின்றன
கடவுள்களைச்
சோம்பேறிகளாக்கியிருக்கின்றன

நாம் தொடர்ந்து சிலைகளுக்குத்
தண்ணீர் விடலாம்
யாரும் பிடுங்கி எறியா வண்ணம்
வளரத் தயாராக இருக்கும் அந்த
வேர்கள்

துளிப்பாக்கள்

கலைந்து போனது
காற்றோடு கொஞ்சல்
கூடிய மேகங்கள்

◎

தாமதிக்கும் மழை
ஆர்ப்பரிக்கும் அலை
தத்தளிக்கும் உலை

◎

வீழ்கின்ற மழைத்துளியை
அலகால் கொத்தியது
கிளையில் நடுங்கும் பறவை

◎

அள்ளிய குப்பையில்
அமர்ந்து செல்கிறார்
குப்பைத் தொழிலாளி

◎

சரிந்த மூங்கில்
சிரித்து ஒலிக்கிறது
புல்லாங்குழல்

◎

புத்தகம் பிடித்த கைகள்
முழம் அளக்கிறது
பூ விற்கிறாள் சிறுமி..

◎

அரசமரத்தில்
இடம் வாங்கியது
ஊர்குற்றிய பறவைகள்...

◎

ஏழையின் வீட்டில்
குதித்து விளையாடுகிறது
பசி

◎

கல்லடி வாங்கியதும்
சிரிக்கிறது
குளத்திற்குள் நிலவு

◎

ரேஷன் கடைமுன்
சாரைசாரையாய்எறும்புகள்
வந்திறங்கும்சர்க்கரை மூடை

◎

விவசாயிநிலத்தில்
நடப்பட்ட விளம்பர பலகை
இடம் விற்பனைக்கு...

◎

வறண்ட நாக்கில்
விரிந்த கோடுகள்
வடிந்த குளம்

◎

வெட்டிய கோடரி
அடக்கம் செய்யப்பட்டது
அழுதுவீழும் மரங்கள்

◎

சம்பாதிக்கும் முதலாளி
படுகொலையில் ஆறு
மணல் திருட்டு

◎

இறுதி நடனம்
உயிர் பறித்த காற்று
அணையும் விளக்கு

என்வழி...

அவர்களின் மன எண்ணங்களோடு
நான்

உடன்படாமல் போனதில்

அவர்களுக்கு நான்

அந்நியமாகிப் போனேன்.

அவர்கள்

எனக்காக வகுத்துச் சென்ற பாதை
கனத்த இருளாகவே காட்சி தந்தது.
வழி நெடுகிலும் நிறைந்து கிடந்தன
நெருஞ்சி முள்கள்.

நாகதாளிச் செடிகள் வளர்ந்து
நின்றன...

விசஜந்துக்கள் ஊர்ந்து திரிந்தன...

அவைகள்

அவர்களுடன் கைகோர்த்தபடி...

உலாவித் திரிந்தன.

அவர்கள்

முகமனில் புன்னகையைத்

தூவியபடி...

எனையும் “ வா...” என

அழைத்தார்கள்.

அவர்களின் வார்த்தைகளுக்குப்

பின்னால்

அப்பிக் கிடந்தன

ஆழமான

வஞ்சகமும் பொறாமைத் திரிபுகளும்.

எப்படி இவர்களால்

இப்பவும் ; எப்பவும்

இப்படி நடிக்க முடிகிறது?

அறமாய் எழுதுவதான

இவர்களின் எழுத்துகள்தான்

முன்னிலைப்படுத்தப் படுகின்றன

ஒவ்வொரு அரங்குகளிலும்.

அவர்களின் பாதை

எனக்கு இடறலாக இருந்தது.

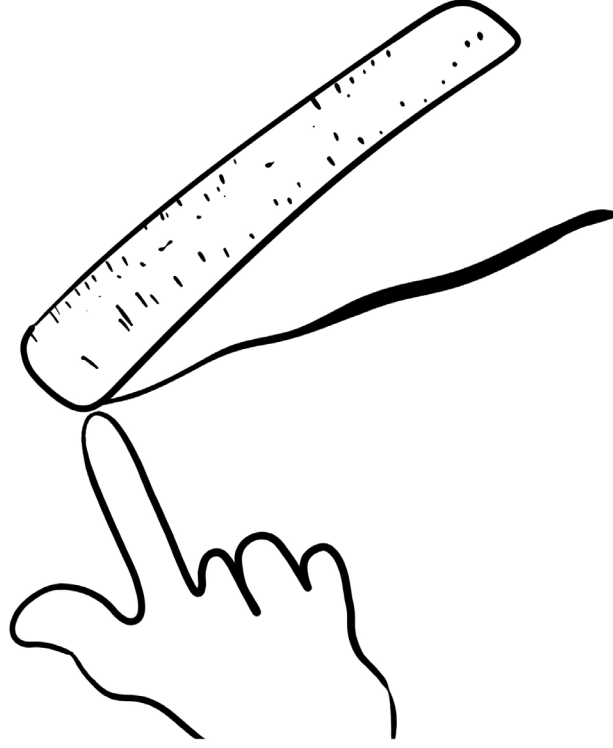
தனித்துப்போனேன்.

ஆயினும்,

தொடர்கிறது என்பயணம்

தனிவழியாக...

தலைநிமிர்ந்தபடி!

அடி மேல் அடி

● வளவதுரையன்

அடி மேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பார்கள். அந்த அடியும் ஒரே இடத்தில் சரியாக விழுந்தால்தான் பலன் கிடைக்கும் அம்மியும் நகரும். அடிப்பது பெரிதன்று.

அடிக்குமுன் பலமுறை யோசனை செய்ய வேண்டும். அதனால்தான் எளியாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரைத் தெய்வம் அடிக்கும் என்று கிராமத்தில் பழமொழி சொல்வார்கள். ஆனால் இப்போது தெய்வம் மிகவும் தாமதமாகத்தான் வந்து அடிக்கிறது போலும். நாம்தான் பார்க்கிறோமே. அதற்கும் சோம்பல் வந்து விட்டதோ?

வலியார் யார்? எளியார் யார்? என்பதற்கும் அளவு கோலாக அடி பயன்படுகிறது. சிலநேரம் அடியால் நன்மைகளும் உண்டு. இரும்பைக் காய்ச்சிப் பழுக்க வைத்து அடி அடியென்று அடித்தால் தான் கத்தி, சுத்தி, அரிவாள், கடப்பாறை எல்லாம் உருவாகின்றன. நாம் அவற்றை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது வேறு விஷயம்.

இந்த மீட்டர் எல்லாம் வருவதற்குமுன் அடி நீட்டளலவையில் முக்கியமான பங்கு வகித்தது. 12 அங்குலம் ஒரு அடி; 3 அடி ஒரு கெஜம்; 220 கெஜம் ஒரு பர்லாங்; 8 பர்லாங் ஒரு மைல் என்பது அந்தக் காலத்தில் பள்ளியில் மனனம் செய்ய வேண்டிய வாய்பாடு.

அந்த அடி வாய்பாட்டைக் குழப்பிச் சொன்னதால் நானும் அடி வாங்கியதுண்டு. அப்போதெல்லாம் ஆசிரியர்களுக்கு முழு சுதந்திரம் உண்டு. பிள்ளைகளைப் பள்ளியில் சேர்க்கும் போதே சரியாகப் படிக்கா விட்டால் கண்ணை மட்டும் விட்டு விட்டு உரித்துவிடுங்கள் என்று சொல்வார்கள். இப்போது வகுப்பறையில் பிரம்பே இருக்கக் கூடாது என்ற விதி உண்டு. மீறிப்பையன் மேல் கை பட்டுவிட்டால் பெற்றோர் வந்து சாலை மறியல்தான்.

அடி என்பது விளிச்சொல்லாகவும் சொல்லப்படுவது உண்டு. 'அடியேய்' என்பது மனைவியை அழைக்கும் முறையில் ஒன்றாகச் சொல்வார்கள். இப்போதெல்லாம் அது மாதிரிக் கூப்பிட்டால் பெண்ணிய வாதிகள் ஆணாதிக்கம் என்று அடிக்க வந்து விடுவார்கள். இப்போது கணவன் மனைவி இடையே பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்ட காலம் கூடப் போய் இருவருமே பால் வேறுபாடு இன்றி 'என்னப்பா' 'வாப்பா' 'சரிப்பா' தான். எப்படி அழைத்தால் என்ன? மன அணைப்பு சரியாக இருந்தால் சரி.

அடி என்பது காலால் நடந்து உண்டாக்கும் அடியையும் குறிக்கும். "நான் வைப்பது ஒரு சிறிய அடிதான்; ஆனால் இது மனிதகுல முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு முக்கியமான அடி" என்று நிலவில் முதல் முதல் நடந்த போது நீல் ஆர்ம்ஸ்ட்ராங் சொன்னது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

தன் சிறிய காலால் மூன்று அடி மண் கேட்டு வாங்கிப் பின் அளக்கும்போது திருவிக்ரமனாக பேருரு எடுத்துப் பெரிய காலால் அளந்தது எந்த வகையில் நியாயம் என்பது புரியவில்லை. சரி விடுங்கள் கடவுள் என்றால் என்னவேண்டுமானாலும் செய்யலாம் போல் இருக்கிறது.

காலடி என்று ஓர் ஊரே உள்ளது. ஆதி சங்கரர் அவதாரம் செய்த ஊர்.

சில கவிதைப் போட்டிகள் பற்றிய அறிவிப்பில் இத்தனை வரிகளுக்குள் எழுதவேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அது சரியன்று. உரைநடைக்குத்தான் வரி என்று சொல்ல வேண்டும் கவிதை, பாடல்களுக்கெல்லாம் அடி என்பதே சரி.

சிலப் படித்த பேராசிரியர்களே 'வள்ளுவர் ஒண்ணே முக்கால் அடியில் பெரிய பெரிய கருத்துகளையெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார் என்று மேடையிலே முழங்குகிறார்கள். திருக்குறள் இரண்டு அடிகளே பெறக்கூடிய குறள் வெண்பாவில் எழுதப் பட்டது. அதில் முதல் அடியில் நான்கு சீரும் இரண்டாம் அடியில் மூன்று சீர்களும் இருக்க வேண்டும். எனவே இரண்டாம் அடி முக்கால் அடியன்று. முழு அடிதான்

அடிக்கிற கைதான் அணைக்கும் என்பார்கள்; ஏன் அது அடிக்காமலே அணைக்கக் கூடாதா? என்பதுதான் இன்றைய கேள்வி. முதலில் அடிப்பானேன்? அப்புறம் அணைப்பானேன்? ஆனால் சில நேரங்களில் அடிக்கத்தான் வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் அடியாத மாடு படியாது என்பார்கள்.

ஓர் ஐயம்; அப்படியானால் ஆடுற மாட்டை ஆடிக் கறக்கணும் பாடுற மாட்டைப் பாடிக் கறக்கணும் என்ற பழமொழி ஏன் வந்தது?

அடிக்காமல் அணைக்கப் பழகுவோம். அதுவே அனைவர்க்கும் நல்லது.

ராஜி பிரேமா கவிதைகள்

சுருக்கம்...

இதழ் பதித்து மொத்த காதலையும் சொன்ன அந்த நெற்றி முத்தத்தில் ஓராயிரம் சுருக்கங்கள் இன்று...

ஆனாலும் மாறா காதல் நிலைபெற்று நிற்கிறது அந்த கன்னஞ்சுருக்கத்தை தாங்கிய என் கைகளின் சுருக்கத்திற்குள்...

முதுமைக்காதல்

தேடல்..

ஒருவரும் சீண்டியதில்லை...

ஏச்சுப் பேச்சுக்கள் தாண்டி,

அன்பை உணரும் வார்த்தைகள் அறிந்ததில்லை...

நித்தமும் சூட்டப்படும் புதுபெயர்களுக்குள்,

தேள்கொட்டிய வாழ்க்கை...

சிரிப்பைத் தவிர, வேறொன்றும்,

எங்கள் கழிவிரக்கமில்லை..

ஏங்கிய மொத்த அன்பையும் ஒரு நொடியில்

உணர்ந்தேன்,

ஒரு சிறு பாலகன் என் விரல்பிடித்து,

“அக்கா” என்று உரிமையோடு அழைத்ததில்...

ஊசிபோடும் வார்த்தைகளுக்கு மத்தியில்,

எங்கோ நான் துழாவிக்கிடைத்த கரிசனம்...

மெய்யாய் சிலிர்த்து, சிரிக்கிறது என் மனம்...

உறவுகளும், உண்மை உரிமையும் மட்டுமே,

சகமனிதனிடம் நாங்கள் வேண்டுவது-

இப்படிக்கு ஒரு திருநங்கையின் தேடல்...

திரைப்பட விமர்சனம் : புத்தம்புது காலை

[அமேசான் பிரைமில் வெளிவந்த படம்]

● முனைவர் ஜெயந்தி நாகராஜன்

இப்பொழுது திரை உலகில் ஆந்தலாஜி என்று அழைக்கப்படும் சில குறும் படங்களின் ஆதிக்கம் அதிகரித்து வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

“சில்லுக்கருப்பட்டி” படம் இதற்குப் பிள்ளையார் சுழி போட்டிருக்கிறது என்று கூறலாம். அந்த வகையில் ஐந்து இயக்குனர்கள் ஐந்து குறும்படங்களை இயக்கியுள்ளனர். அது

புத்தம்புதுகாலையாக மலர்ந்திருக்கிறது.

சுதா கோங்கராவின் இயக்கத்தில் முதலில் இளமை இதோ இதோ முதுமை காதலை வெளிப்படுத்தும் கதை. போரடிக்கும் என்றோ என்னவோ தங்கள் இளமை வார்ப்பாக இரண்டு இளஞ் ஜோடிகளை அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பது போல் கதை நகர்கிறது. ஊர்வசி, ஜெயராமனின் இளம் வார்ப்பாக காளிதாஸ் ஜெயராமனும், கல்யாணி ப்ரியதர்ஷனும் துள்ளலான நடப்பை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்..

அடுத்து அவளும் நானும் கௌதம் மேனனின் இயக்கத்தில் தாத்தா, பேத்தி பாசப் பிணைப்பு பளிச்சென மின்னுகிறது. பூவே பூச்சூடவா கண் முன் வந்து போவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. எம்.எஸ். பாஸ்கர் ரித்துசர்மா நடிப்பு அசத்தல். ஆங்கில உரையாடல் அதிகம். தாயிடம் தாத்தா கொண்ட கோபத்தின் காரணம் இன்னும் சற்று வலுவாக இருந்திருக்கலாம்.

அடுத்து காஃபி எனி ஒன் சுஹாலினி இயக்கத்தில் மணக்கிறது. இந்திரா படத்திற்குப் பிறகு நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு இயக்க வந்திருக்கிறார். இந்தக் காலத் தலைமுறையினரைக் கவர முயற்சிக்கிறார். அதற்கு அம்மா செண்டி மெண்ட் கை கொடுக்கிறது. மகள்களாக முறையே சுஹாலினி, அனுஹாஸன், ஸ்ருதி ஹாஸன் ஒரே குடும்ப உறவுகள் என்பது கதையோடு ஒட்டிப் போகிறது என்றே சொல்லலாம்..

கோமாவில் இருக்கும் தன் மனைவியை வீட்டிலேயே வைத்துப் பராமரிக்கும் காதல் கணவனாக காத்தாடி ராமமூர்த்தி மனதில் நிற்கிறார். தான் தாய்மைப் பேற்றை அடைந்த மகிழ்ச்சியைத் தாயிடம் பகிரும் காட்சியில் அனுஹாஸன் நடிப்பில் ஸ்கோர் செய்கிறார். தங்கைக்குத் தான் என்ன சளைத்தவளா என சுஹாலினியும் தாயிடம் பேசும் காட்சி சாட்சி. தாயிடம் கோபம் கொண்ட கடைக்குட்டி ஸ்ருதி ஹாஸன் கிடைத்த வாய்ப்பை நச் எனப் பற்றிக் கொண்டுள்ளார். வசூல் ராஜா அவ்வப்போது எட்டிப் பார்க்கிறார்.

ரீயூனியன் ராஜிவ் மேனன் இயக்கியுள்ளார். பாடகர் குருசரண் நடிக்கராக முயன்றிருக்கிறார். போதைப் பொருளுக்கு அடிமையான ஆண்ட்ரியா தன் நண்பன் வீட்டிற்கு வருகிறார். கொரானோ காலமாதலால் வீட்டை விட்டு வெளியேற முடியாத நிலை. ஆண்ட்ரியாவின் கிளாமர் தூக்கல். அம்மாவாக வரும் லீலா சரியான தேர்வு.

கடைசியில் மிரக்கிள். கார்த்தி சுப்புராஜ், பாபி சின்ஹா கூட்டணி. மிரக்கிள் யார் வாழ்வில் என்பதே கதை.

கொரோனா காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட படம் என்பதை படத்தின் ஒவ்வொரு அங்குலமும் உணர்த்துகிறது. இதில் சில அகதைகள் தம்முடையவை எனப் போர்க்கொடி பிடிக்கும் எழுத்தாளர்களும் அடக்கம். இசை இருக்கிறது.

இந்த ஐந்தில் மனதைத் தொட்டவை சுஹாசினி இயக்கமும், கௌதம் மேனனின் இயக்கமும் தான். ஐந்து கதைகளுக்கும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு இருந்தால் இன்னும் ரசித்திருக்க முடியுமோ என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது.

ஒரு சுருணை நதி பாய்கிறது
உங்கள் கண்கள் திறந்து பாருங்கள்...
ஒரு காருண்ய மதி சிரிக்கிறது
உங்கள் நெஞ்சங்களுக்குள் அதை மீட்டுங்கள்...
ஒரு உடைந்த விழி சிரிக்கிறது
புதிய பாடலாக அதைப்பாடுங்கள்...
ஓர் ஒளிக்கூடு திறக்கிறது
இருள் தொலைந்தது என மகிழுங்கள்...

எங்கெல்லாம் அநீதிகளின் ஆட்சிகள்
அரங்கேறுகின்றனவோ
அங்கெல்லாம் அங்கெல்லாம்
இப்படி ஆச்சரிய நிகழ்வுகள்
அரங்கேறுகின்றன...

எங்கெல்லாம் நீதியின் குரல்வளை
முறிக்கப்படுகிறதோ
அங்கெல்லாம்
நீதியின் மகத்துவம் நின்று நிமிர்கிறது...

எங்கெல்லாம் காகங்களின்
காட்டுக் கரைசல்கள்
காதுகளைப்பிளக்கின்றனவோ
அப்போதெல்லாம்
ஒரு தேவகீதத்தின் இசையை
எங்கிருந்தேனும் வந்து
ஒரு குயில் இசைத்து விட்டுப்போகிறது...

மிரட்டலுக்கும்
விரட்டலுக்கும் பணியாமல்
அராஜகங்களுக்கும்
ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கும் அசராமல்
கூக்குரல்களுக்கும்
கொடுங்கோஷங்களுக்கும் தளராமல்
நீதியின் இசை...
விரல்கள் மீட்டும் இசையாய்...

குரல்கள் மீட்டும் சுருதியாய். ..
குறைவின்றிக்குறைவின்றிப்
பொங்கிப் பிரசவிக்கிறது...

சண்ட மாருதங்கள் வடிவில்
சாய்க்க முயன்றாலும்
பெருமண் நிலத்தின் சிறுவிதை
மண்கிழித்துப் பார்க்கிறது...
மலர்ச்சிகளை நோக்கிப்பூக்கிறது...

எங்கே என்றாலும்
கொடுமைகளின் உச்சங்களில்
இயற்கைகள் சீறும். ..
நோவாவின் பெட்டகம்
தரையிறங்கியபோது
ஆழிப்பேரலை முடிந்திருந்தது...

நல்லவர் வீழ்..
நன்மைகள் தாழ்...
கொடுமைகளே எப்போதும்
கோலோச்ச...
காலம் ஒருபோதும் அனுமதியாது...
கொரோனாக்கள் அழியும்...
கொடுமைகள் மறையும்...

கொஞ்சம் பொறுங்கள்...
காலம் எப்போதும்
நல்லவர்க்கு மட்டுமே
கைகொடுக்கும்..

அப்படித்தான் எப்போதும்
நல்லவை நடக்கும்...
இனியவை பிறக்கையில்
கொடியவை இறக்கும்...
என்றும். ..
தேவநீதியே சிறக்கும்...

“திருவிழாக்களின் தலைநகரம் மதுரை” எனது பார்வையில்

● சிவமணி

தூங்கா நகரம் மதுரையை சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் நடக்கும் திருவிழாக்களின் கொண்டாட்டங்களைப் பதிவு செய்து இருக்கும் புத்தகம் தான் “திருவிழாக்களின் தலைநகரம்”. சமத்துவ நூலை கோர்த்து சரிசமமாய் ஆய்வு செய்து ஆலோபம் பாடி இருக்கிறார் ஆசிரியர்.

இருபத்தி இரண்டு விழாக்களும், ஆறு பின்னிணைப்பு கட்டுரைகளையும் சுமந்து வந்து இருப்பது தான் இதன் சிறப்பு. இன்னொரு சிறப்பு என்ன என்று சொன்னால் ஒரு இருபத்தி இரண்டு கட்டுரை தொகுப்புகளை உதாரணமாக தந்து இருப்பது, படிக்கும் போதே அந்த நூல்களை வாசிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை தருகிறது.

சித்திரவீதிக்காரன் என்ற புனைப்பெயரில் அணு அணுவாய் ஒவ்வொரு சந்து பொந்து களையும் ரசித்தவரால் மட்டுமே இப்படி ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட முடியும். இந்த திருவிழாக்களை கேட்டு தெரிந்து மட்டும் எழுதவில்லை.

விழாக்கள் என்பது விழா மட்டுமா. இல்லை சோர்ந்து போயிருக்கும் மனதிற்கு உற்சாகம். பிரிந்து இருந்தவர்களை சுமுகமாக்கிடும் உறவுகளை இணைத்திடும் பாலம். பயணத்தில் ஏற்படும் சுகம் போல, திருவிழாக்களில் அடிக்கும் மேளதாளங்கள் தந்திடும் அதிர்வுகள் வாழ்வின் மீது பிடிப்பை ஏற்படுத்தி தரும்.

நேர்மறை ஆற்றலை தந்திடும் இறை சிந்தனை. “எல்லாம் அவன் பார்த்து கொள்வான்” என்று இறைவன் மீது பாரத்தை போட்டு விட்டு நகர்வதும், வேண்டிய நேர்த்தி கடனை நிறைவேற்றிட வந்திடும் போதும் தன்னம்பிக்கைகள் பிறந்து வாழ்வை நகர்த்த துவங்குகிறது. சோகமோ, இழப்போ, வரவோ, எதுவாக இருந்தாலும் சன்னிதானத்தில் இறக்கி வைத்து விட்டு பிழைப்பை பார்த்த காலங்களை ரோடு போட்டே காட்டியுள்ளார்.

திருவிழா கூட்டத்தில் தனியாய் நடந்து வருகையில் பார்க்கும் சேமியா ஐஸ், பருத்தி பால், சர்பத், ராட்டினம், பொரிகடலை கடை, மணக்கும் பூக்கடைகள், இனிப்பு கடைகள், குளுக்கட்டை விளையாட்டு, கண்ணாடி, வளையல் கடைகள், வண்ணமயமான ஆடைகளோடு வலம் வரும் உறவுகளையும் ஒவ்வொரு திருவிழாவை பற்றியும் சொல்லும் போது பதிவு செய்து இருக்கிறார்.

பெளர்ணமி விழாக்கள்

சித்திரை மாத பெளர்ணமியன்று அழகர் வைகை ஆற்றில் இறங்கும் விழாவும், வைகாசி மாதம் மீனாட்சி அம்மன் கோவில், அழகர் கோவில் மற்றும் திருப்பரங்குன்றம் பழமுதிர்சோலை ஆகிய கோவில்களில் வசந்த விழாவும், வைகாசி மாதம் கூடலழகர் பெருமாள் கோவில் மற்றும் திருமோகூர் காளமேகப் பெருமாள் கோவிலிலும் பெருவிழாவும், வைகாசி விசாகத்தன்று தேரோட்டமும், வைகாசி விசாகத்தன்று திருப்பரங்குன்றத்தில் பால்குடமும், ஆடிப் பெளர்ணமி அன்று அழகர் கோவில் தேரோட்டத்திருவிழாவும், ஆடி அமாவாசையன்றும், ஆடிப்பெளர்ணமியன்றும் பதினெட்டாம் படிக்கருப்பிற்கு சந்தனம் பூசும் விழாவும் ஆவணி மாதம் அவிட்டத்தன்று புட்டுத்திருவிழாவும் புரட்டாசி பெளர்ணமியன்று தல்லாகுளம் பெருமாள் கோவிலிலும், கூடலழகர் பெருமாள் கோவிலிலும் ஐந்து கருட சேவை விழாவும் ஐப்பசி மாதத்தில் வளர்பிறை பன்னிரண்டாம் நாளான துவாதசி அன்று தைலக்காப்புத் திருவிழா தைப்பூசத்தன்று தெப்பத் திருவிழா மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் நடைப்பெறுகிறது.

மாசி மகத்தன்று அழகர் கோவில், கூடலழகர் பெருமாள் கோவில்களில் தெப்ப உற்சவம் நடைப்பெறுகிறது. மாசி மகத்தன்று திருமோகூர் காளமேகப் பெருமாள், யானைமலை நரசிங்கபெருமாள் கோவில் முன்புள்ள பொய்கைக்கு கஜேந்திர மோட்சமளிக்க வருகிறார். பங்குனி மாதம் திருப்பரங்குன்றத்தில் பெருவிழாவும், பங்குனி உத்திரமும் கொண்டாடப்படுகிறது.

வளர்பிறை விழாக்கள்

கிராம தெய்வங்களுக்கு வளர்பிறை நாட்களை ஒட்டியே விழாக்கள் எடுக்கப்படுகிறது. தை மாதம் கோவில்பாப்பாகுடி சோனைக்கருப்பண சாமி உற்சவமும் பங்குனி மாதம் அலங்காநல்லூர் முனியாண்டி கோவில் திருவிழாவும் வைகாசி மாதம் புரவியெடுப்புத் திருவிழாவும். இந்த திருவிழா பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அ. வல்லாளப்பட்டியில் நடைபெறுகிறது.

மற்ற விழாக்கள்

கோரிப்பாளையம் தர்ஹாவில் சந்தனக்கூடு ரபியுல் ஷவ்வால் மாதத்தின் பதினாறாம் பிறை நாளன்று கொண்டாடப்படுகிறது. லூர்து நகரில் மாதா கோவில் தேர் பவனி பிப்ரவரி மாதத்திலும் செப்டம்பர் மாதம் 8 ஆம் தேதிக்கு பிறகு வருகிற சனிக்கிழமையில் மாதாவின் பிறந்த தினம் தேர் பவனியோடு கொண்டாடப்படுகிறது.

ஆறு, குளம் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாது நெகிழி போன்ற குப்பைகளாக இருப்பதையும், தண்ணீரை லாரியில் கொண்டு வந்து விழாக்களை நடத்த வேண்டி இருக்கிறதே என்ற வேதனையை வெளிப்படுத்திடும் போது மனம் கனத்து போகிறது. நாம் பெற்ற சொர்க்க பூமியை அடுத்த தலைமுறைக்கும், வாரிசுகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இந்த பூனைக்கு யார் மணிகட்டப்போகிறார்கள் என்ற கேள்வியையும் வைத்து இருக்கிறார். இந்த நூல் திருவிழாக்களின் பெருமையை, மதுரை மாநகரின் சிறப்பை மட்டும் சொல்ல வில்லை. இந்த திருவிழாக்களின் முழுமையை மீட்டெடுக்கவும் முயற்சி செய்து இருப்பதாக உணர்கிறேன்.

எல்லா மதத்தவர்களின் விழாக்களையும் எதிர்பார்த்து காத்திருந்து அந்தந்த கொண்டாட்டங்களை ரசித்து, ருசித்து நமக்கும் விருந்து படைத்து இருக்கிறார். இந்த புத்தகத்தை வாசிக்கும் போது வருடம் முழுவதும் விழாக்களோடு உலவியவனால் வேறு எங்கும் சென்று வாழ்ந்திட மனம் ஒவ்வுமா? ஒவ்வாது. அதான் இந்த சித்திரைவீதிக்காரன் மதுரையின் மகத்துவத்தோடு வாழ்நாளை அங்கேயே கழிக்க நினைத்து விட்டான். ஆம் பிறந்தது முதல் இறப்பு ஒரே இடத்தில் இருப்பது கூட வரம் தான். அந்த வரம் கிடைக்கப் பெற்ற ஆசிரியர் இன்னும் இன்னும் படைப்புகளைப் பிரசுரிக்க வாழ்த்துகள்

ஆசிரியர்: சித்திரைவீதிக்காரன்
பதிப்பகம்: பசுமைநடை
விலை: 130 ரூ

● தேவ அபிரா

நிலம் திரும்புதல்

முதுமை எப்போது உன்னைத் தொடுகிறது?

உன்னில் நரை தெரியும்போது.
கண்ணிற் திரைவிழும்போது.

நம்பாதே!

கனவும் உடலும் நனையக் கிடந்த
கடலுக்கும் கரைக்கும் தூரமாகினாயே!
அப்பொழுதா?

நீ கால் நனைத்த,

தாழ்ந்த கொப்பின் இலையும் பூவும்
காயும் நீராடிய

கால ஆற்றின் தடம் பாளமாகிக்
கிடந்ததே!

அப்பொழுதா?

நீ புதைத்து வைத்ததை எடுக்க ஓர்
நாள் நீ உன் நிலத்துக்குத் திரும்புவாய்.

புழுதி பறக்க, நீ ஓடித்திரிந்த வீதியில்
நாய்கள் உன்னைப் பார்த்துக்

குரைத்துத் துரத்தும்போது,

வாழ்வதற்கான பரிதவிப்புடன் அங்கும்
மனிதர்கள் மண்டியிருப்பதைப்

பார்க்கும்போது,

ஓசையற்ற இரவிற் பழைய

கடிதங்களை வாசிக்கும்போது,

மங்கலான ஒளிப்படங்கள் உன்னை

நனவிடை தோய்க்கும்போது

உன் முன் விரிகிற துயரங்களின்

விளைநிலத்தில்

தன்னுடைய சொந்த வார்த்தைகளின்
மீது நடந்து செல்கிற ஒரு மனிதனைக்

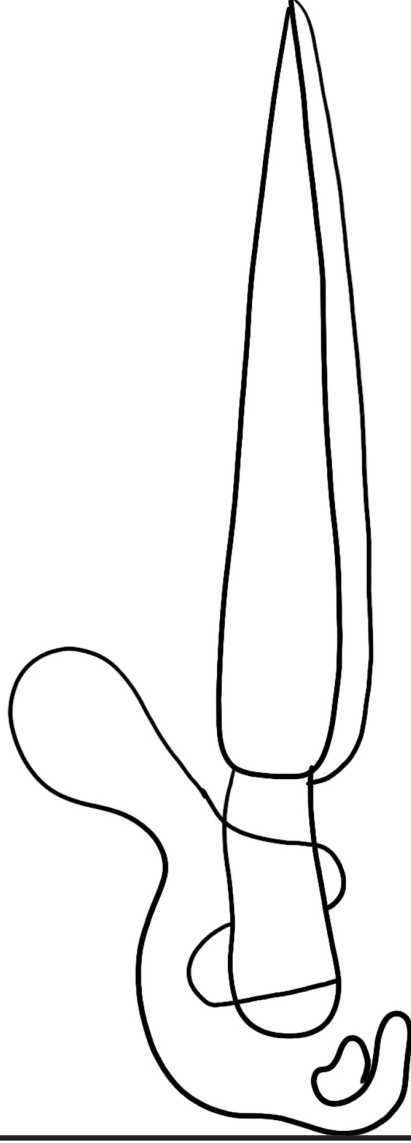
காண்பாய்.

அப்பொழுது உன்னைச் சூழ்கிற

காலத்திடம்

உனக்கு என்ன வயதென்று கேள்.

நன்றி: வியூகம்

மீறல்கள்

- எம்.கருணாகரன், மலேசியா.

‘நா....கொல்லல..எங்கம்மா தான் என்ன கொன்னா..’

நீதிமன்றத்தின் அதிர்வலைகளுக்கு ஆளாகி, அவனை விலங்கிட்டு அழைத்துப் போனார்கள். அவனின் இதயம் எப்போதோ விலங்கிடப்பட்டிருந்தது.

‘சார் இங்கப் பாருங்க. இவன் என்ன அப்பா இல்லாதப் பையன்னு சொல்றான்’. வெடித்து நின்றான்.

‘யாரு சொன்னது..?’

‘ரமேஷ் சார்.’ குமுறினான்.

‘என்டா அப்படி சொன்ன..?’

‘என்ன அடிச்சான் சார்..’. கண்டித்து அனுப்பி வைத்தேன்.

□

காலையில் பள்ளிக்கு வருகையில், பத்து காசுக்கு மேல் கொடுத்து, விசேஷ நாட்களில் கடைக்குக் கூட்டிப் போய் உடைகள் வாங்கி தந்து, உடம்பு சரியில்லையென்று அம்மா சொன்னதும், ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிப் போகும் அப்பா இருக்கையில், ரமேஷ் அப்பா இல்லையென்று சொன்னது, மனசுக்குள் எரிந்தது.

ரமேஷ் மட்டும் அப்படி சொல்லவில்லை. வகுப்புப் பையன்கள் உட்பட தோட்டத்துப் பெரிய மனிதர்கள் கூட, என்னைப் பார்த்து அப்பா இல்லாதப் பையன் என்று கூப்பிடும்போதெல்லாம், அம்மாவை நினைத்து வெறுத்துப் போவேன்.

அம்மாவிடம் அவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகளைச் சொல்லி காரணம் கேட்கையில்...

‘தோ தான், அப்பா இருக்காரடா...அப்புறம் என்னடா அப்பா...?’ அதட்டுவாள்.

□

அவன் ஆறாம் வகுப்பு முடித்து, அதற்கு மேல் படிக்காமல் அலைந்து திரிவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். சபாவத்தில் ரொம்ப அமைதியாக இருந்தவன், இப்போதெல்லாம் அப்படி தெரிவதில்லை.

சைக்கிளில் போய் கொண்டிருந்தாலும், இறங்கி வணக்கம் சொல்கின்றப் பையன். என்னைப் பார்த்தும் ‘வெள்ளைத் துண்டை’ வேகமாய் இழுத்து, புகை மண்டலத்தைப் பரப்பி விட்டுப் போகிறான்.

அவனை வெறுக்கவில்லை. மன அழுத்தத்தில் ரொம்ப பாதிக்கப்பட்டு, திசைத் தெரியாமல் போய் கொண்டிருக்கிறான்.

கொஞ்ச நாள் கழித்துக் கேள்விப்பட்டேன். எப்போதோ வந்திருக்க வேண்டியது.

பிஞ்சு மனத்தில் ஆழம் பதிந்து போன சம்பவக் கோர்வைகள், அவனுக்குள் அவமானத்தையும், வெறுப்பையும், அலட்சியப் போக்கினையும் ஏற்படுத்தி, அசாத்தியத் தைரியத்தைக் கொடுத்து, இப்படி சிதறிப் போயிருக்கிறான். மனம் கனத்துப் போனேன். நல்லப் பையன்.

□

நா ரொம்ப படிக்காதவன் தான். அயோக்கியங் தான். திருடன் தான். எனக்குன்னு மானம் மரியாத இல்லிங்களா...

சின்ன வயசுல இருந்தே எப்படிங்க அவமான சின்னமா வாழ முடியும்..?. பாசமுன்னா என்னென்னு தெரியாம வளந்தேன். ஏதோ வருவேன் போவேன். எவனோ ஒருத்தன் இருப்பான் அப்பான்னுவா. ஏத்துக்குவேன்...

வினவு தெரிஞ்சு நாள்ள இருந்து ஒருத்தன் இருந்தான். அவன தான் அப்பான்னு அறிமுகப்படுத்தினா. எல்லாத்தையும் அவன் தான் பாத்தான். கொஞ்ச நாள் கழிச்சி அவன காணோம். எங்கப் போனான்...?. ஏன் போனான்னு தெரியில..எனக்கும் தெரியாது. அவளுக்கும் தெரியாது. கேட்டா அதட்டுவா. அடங்கிடுவேன்.

அப்புறம் ஒருத்தன் இருந்தான். அவனையும் அப்பான்னு சொன்னா. அப்போது தான் எனக்கு கொஞ்சம் புரிய ஆரம்பிச்சிச்சு.

பத்து பன்னிரண்டு வயசுல இருந்தே மனசுக்குள்ள எரிஞ்சி போயிருக்கேன். எங்கூடப் படிச்சவனுங்க எல்லாம் என்னிய கேவலமாப் பேசுவானுங்க. எல்லாத்தையும் தாங்கிக்கிட்டேன்.

ஏன்னா...அவ எனக்கு அம்மா. நா அவளுக்குப் பிள்ள...

வழியத் தேடிப் போன வயசுல, தெசத் தெரியாமப் போயிட்டேன்.

நேத்து கோர்ட்டுல சட்டம் படிச்சவங்க, சமுதாயக் கோணாலு, அது இதுன்னு புருடா உட்டானுங்க..

சமுதாயமாவது...குட்டி சுவராவது...நா கெட்டுப் போனதுக்கு எங்கம்மா தாங்க காரணம். அவளப் போய் எப்படி அம்மான்னு சொல்லுவேன்.

நா சபாவத்தில ரொம்ப அமைதி. அந்த தாழ்வு மனப்பான்மை தான் எனக்குள்ள இப்படி ஆக்கிடிச்சி.

எனக்கு படிச்சிக் கொடுத்த வாத்தியாருக் கூட கேட்டாரு.

ஏன்டா மணி இப்படி ஆயிட்டன்னு. விதி சார்ன்னே. விதி தான். எங்கம்மாவுக்கு நா பிள்ளையா பொறக்க...நா பெத்த விதி.

நா குத்தம் பண்ணதா எல்லாரும் சொல்றாங்க. சட்டம் கூட எனக்கு கொல தண்டன கொடுத்து இருக்கு. சிரிக்கிறேன். என்ன நெனைச்சி இல்ல. சட்டத்த நெனைச்சி. யாரு கொலக்காரன்னு சட்டத்துக்குக் கூடத் தெரியிலியே.

எத்தனையோ தடவ அவக்கிட்ட சொல்லி இருக்கேன். எப்படியோ முன்பு எல்லாம் வாழ்ந்து முடிச்சிட்ட, இனியாவது எம் மானத்தக் காப்பாத்துமான்னு கெஞ்சி கேட்டிருக்கேன்.

கேட்டாளா...?

எம் முன்னாடியே கார்ல் சவாரிப் போவா. போன மாசத்தில அப்படி தான், எவனோ ஒருத்தங் கூடக் கார்ல ஏறிக்கிட்டு, எங் கூட்டாளி வீட்டுக்குப் போயிருக்கா..

அங்கப் போய் அவுங்க அம்மாகிட்ட அவன தான் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறதா சொல்லி இருக்கா.

இவளப் பத்தி தான் ஊருக்கே தெரியுமே. எங் கூட்டாளி நாலுப் பேரு பேசிக்கிட்டு இருக்கும் போது அத சொல்லிட்டேன். எல்லாரும் சிரிச்சானுங்க. எனக்கு எப்படி இருக்கும்ன்னு நீங்களே நெனைச்சி பாருங்க. அப்படியே ரத்தமெல்லாம் சுண்டிப் போய் கூனி குறுகிப் போயிட்டேன்.

அவ்வளவையும் பொறுத்துக்கிட்டேன். ஏன்..?. அவ எனக்கு அம்மா. நா அவளுக்குப் பிள்ளை...

அது நடந்து போனதுக்கு நா எப்படிங்க முழு காரணமாக முடியும்...?.

எத்தன தடவத் தான் அவ செய்யற தவறெல்லாம் பொறுத்துக்க முடியும். என்னால தாங்க முடியில. ஒரே வழி. எனக்கு தெரிந்த வழி. அது தாங்க. வேற ஒன்னும் தெரியில.

நீங்களே சொல்லுங்க. எங்கம்மாவ நானா கொன்னே. அவ தான் என்ன கொன்னா...’ நீர்த் திவலைகள் அவனின் கன்ன மேடுகளைக் கரைத்துக் கொண்டிருந்தன.

□

அவனுக்கு ‘செல்பம்மில்’ வேலை. இரவு பத்துக்கு மேல் தான் வேலை முடியும்.

அவனது காதுப் படவே சொன்னான் பக்கத்து நண்பன்.

‘ இங்க யோக்கியங் மாரி இருப்பானுங்க. அங்கப் போய் பாருங்கடா. பக்கத்து வீட்டு மாரியப்பனோட...’

அவன் சிதறி நின்றான். அவனுக்குள் இரத்த நாளங்கள் வெடித்து, கோப வெறி.

புறப்பட்டான். கதவைத் தட்டவில்லை. பின் புற வழியாக வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து...

அவன் சொன்னது அப்படியே. அவனின் அம்மா உடை களைந்து...

‘அடிப்பாவி...’

அவனுக்குள் நிலைத் தெரியாதத் தடுமாற்றம். என்ன செய்கிறோம் என்று தெரியாதப் பதற்ற நிலை. பக்கத்தில் பாராங்கத்தி...

மறு வினாடி. அவள் கதறினாள்.

‘ செத்து மடியடி மானங் கெட்டவளே..’

□

‘ எங்கம்மாவ நா கொல்லல. அவ தான் என்ன கொன்னா...’ சிறைக்கம்பிகளுக்கிடையில் அந்த ஆத்ம ஜீவன் கதறுகிறது.